

EXPRESS

ILUSTROWANY

Sledztwo ONZ w Grecji

Tsaldaris zaciera ślady swej faszystowskiej roboty.—Telegram protestacyjny Albanii do Trygve Lie

Jak już donieśliśmy, do Aten przybyła część delegacji ONZ, która ma zbadać sprawę incydentów granicznych oraz całością sytuacji politycznej Grecji.

Rząd grecki wykazuje duże zaniepokojenie niełatwą dlań wizytą przedstawicieli ONZ i gra na zwłokę, chce ją wyzyskać na zatarcie śladów, które mogłyby go mocno skompromitować i obciążać. W tym celu odmówił on wiz wjazdowych pewnej części komisji, m. in. delegatom Jugosławii i Albanii.

Według ostatnich doniesień, rząd albański przesłał telegram protestacyjny do sekretarza generalnego ONZ Trygve Lie, z powodu odmowy przez rząd grecki udzielenia wiz wjazdowych do Grecji — przedstawicielom Albanii przy Komisji.

Jugosławia natomiast wystosowała pismo do przebywających już w Atenach delegatów, prosząc o wstrzymanie wszelkich obrad do chwili przyjazdu delegacji jugosłowiańskiej. Pismo podkreśla, że rząd grecki, mimo 2-ech not, nie udzielił

dotychczas wiz jugosłowiańskim przedstawicielom oraz dziennikarzom.

Na wniosek delegata radzieckiego Lawricewa, który został poparty przez przedstawiciela Stanów Zjednoczonych — Ethridge, komisja postanowiła odroczyć swe obrady do chwili przyjazdu przedstawicieli Jugosławii.

W skład komisji poza delegatami ZSRR i USA wchodzi przedstawiciele Wielkiej Brytanii, Australii, Belgii, Brazylii, Francji, Polski, Kolumbii i Syrii.

W piątek komisja zbiera się dla wyboru przewodniczącego oraz dla powzięcia decyzji czy posiedzenia jej będą dostępne dla publiczności.

Tymczasem Tsaldaris wykorzystuje „wolny czas” na ukrycie przed komisją śledczą istnienia obozów koncentracyjnych w Grecji i dlatego przerzuca obecnie internowanych na wyspy Egejskie.

Tsaldaris używa wszelkich sposobów, celem zatuszowania faktów, świadczących o jego polityce faszystowskiej.

O kontrolę nad Zagłębiem Ruhry

Memorandum Francji do trzech mocarstw. — Austria przedstawia swe poglądy w Londynie

Francuski minister spraw zagranicznych Bidault, oświadczył w Zgromadzeniu Narodowym, że zamierza wysłać do rządów Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Związku Radzieckiego memorandum zawierające nowy projekt dotyczący przyszłości Zagłębia Ruhry. Według projektu francuskiego produkcja stali i żelaza w Niemczech powinna być utrzymana na poziomie, określonym dawniej przez wielkie mocarstwa. Natomiast wydobycie węgla w Zagłębiu Ruhry powinno być podniesione do możliwie największych granic.

Projekt francuski nie domaga się odłączenia Ruhry od Niemiec, lecz poprzestaje na kontroli międzynarodowej nad tym okresem.

Prawo własności zakładów przemysłowych w zagłębiu Ruhry wg projektu francuskiego powinno przejść z rąk niemieckich w ręce narodów, które walczyły przeciw Niemcom.

Parlament francuski przyjął jedno-

myślnie rządowy projekt stałej i tymczasowej struktury Niemiec.

Komentatorzy podkreślają, że nowe memorandum jest konsekwentną kontynuacją polityki, jaką Francja prowadziła wobec Niemiec.

Na wczorajszym posiedzeniu rady zastępców ministrów spraw zagranicznych kanclerz Austrii dr Figl przedstawił stanowisko rządu austriackiego w sprawie traktatu pokojowego. Dr Figl oświadczył, iż rząd austriacki pragnie, aby w traktacie pokojowym uznano odłączenie Austrii od Niemiec za ostateczne. Aby Austria została odbudowana jako całkowicie niezależne państwo w granicach z roku 1937. Aby w traktacie znalazł się punkt, stanowiący formalnie o odłączeniu Austrii od Niemiec.

Rząd austriacki — powiedział dalej dr Figl, pragnie, aby Austria posiadała demokratyczny rząd, aby okupacja zakończyła się jak najprędzej i aby Austria

Opiekunowie morderców

Z Monachium donoszą, że władze amerykańskie zamierzają zlikwidować wkrótce całkowicie obóz w Dachau i zwolnić wszystkich znajdujących się tam SS-manów i innych hitlerowców.

Wśród internowanych znajduje się pewna ilość Niemców, poszukiwanych przez władze polskie za zbrodnie popełnione w czasie wojny na terenie Polski. I ci jednak — jak słychać — mają być zwolnieni.

Ukarac winnych

Nota jugosłowiańska do W. Bitylanii

Jugosłowiański ambasador w Londynie wręczył rządowi brytyjskiemu notę w związku z zamordowaniem konsula jugosłowiańskiego koło Neapolu. Nota zawiera 5 punktów, w których rząd jugosłowiański domaga się:

- 1) powołania komisji mieszanej, która przeprowadzi dochodzenie w tej sprawie;
- 2) aresztowania morderców i przekazania ich władzom jugosłowiańskim;
- 3) ukarania wojskowych brytyjskich, którzy brali udział w zbrodni;
- 4) aby czelniczy został umieszczony w obozie jeńców pod strażą wojskową i by oficerowie byli oddzieleni od szeregowców;
- 5) Rząd jugosłowiański domaga się materialnego odszkodowania dla rodzin ofiar napadu.

Fritsche skazany!

Nie pomogła mu Norymberga

Wczoraj zapadł wyrok przed sądem denazyfikacyjnym w Norymberdze na zwolnionego przez trybunał międzynarodowy hitlerowca Fritsche. Fritsche został uznany za głównego przestępcę hitlerowskiego i skazany na 10 lat obozu pracy.

Spisek na Węgrzech

został już zlikwidowany

Z Budapesztu donoszą, iż premier węgierski Nagy oświadczył, że wykrycie antypaństwowego spisku przez demokrację węgierską zadało ciężki cios faszystowskiej reakcji, która dążyła do przywrócenia rządów reakcyjnego Horthy'ego. Premier wezwał wszystkie partie demokratyczne do zwarcia szeregów i dalszego działania dla osiągnięcia postępu i demokracji po zlikwidowaniu spisku.

Fińscy demokraci

projektują nacjonalizację przemysłu

Z Helsinek donoszą, że fińska partia demokratyczna przygotowała projekt upaństwowienia najważniejszych gałęzi przemysłu. W pierwszym rządzie upaństwowieniu ulec mają: przemysł eksportowy, górniczy, hutniczy, wielkie banki, instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe.

Fotograf Hitlera

Koffmann stanął przed sądem

Dzisiaj rozpocznie się przed izbą denazyfikacji w Monachium proces Heinricha Hofmana „nadwornego fotografa” Hitlera. Hofman był przez dłuższy czas zatrudniony przez amerykański zarząd wojskowy w archiwum zdjęć dokumentarnych z czasów hitlerowskich.

Gimnazjaliści — zbrodniarzami

Proces morderców Stachowiaka, instruktora Z. W. M. — rozpoczął się w Poznaniu

Wczoraj przed wojskowym Sądem Rejonowym w Poznaniu rozpoczęła się sprawa morderców Jana Stachowiaka — instruktora ZWM.

Na ławie oskarżonych zasiadają: Kosmowski Zbigniew — lat 20, Dybizański Bogdan — lat 21, Kempiański Leszek — lat 21, Markiewicz Marceł — lat 20.

Oskarżeni, uczniowie gimnazjum a zarazem członkowie 15-ej drużyny harcerskiej utworzyli nielegalną organizację, która miała stanowić część składową N. S. Z. i WIN. Do organizacji wszedł aktywny członek PSL — Wawrzyniak, który był łącznikiem między tą organizacją a PSL-em. Organizacja posiadała 2 karabiny, 1 granat i rewolwery.

Osk. Kosmowski uważał śp. Jana Stachowiaka, instruktora ZWM-u, szeregowym demokrate, walczącego z całym przeko-

naniem o swe idee, za szczególnie niebezpiecznego dla oskarżonych i nielegalnej organizacji. Zwyradniałcy postanowili zamordować Stachowiaka i w tym celu pod pozorem zaproszenia go do świetlicy harcerskiej zrabili Stachowiaka do ruin klasztoru Bernardynów.

W ruinach osk. Dybizański kolbą, pistoletu zadał cios Stachowiakowi, a gdy ten upadł, mordercy w harcerskich mundurach zadali mu około 30 ciosów nożami.

Po zbrodni mordercy meldują swojemu dowództwu o „wykonaniu rozkazu”.

Oskarżeni przyznają się do winy. Proces potrwa kilka dni. Budzi on zainteresowanie społeczeństwa, oburzonego na zbrodnicze podziemie ośmielające się wciągać w swoje szeregi nawet młodzież gimnazjalną i harcerzy.

Mrozy w Europie

Oddawna nie notowano takiej zimy

W całej Europie panują silne mrozy i śnieżyce. W Anglii od roku 1860 nie notowano tak niskiej temperatury. Wskutek mrozów szwankuje aprowizacja miast.

W Paryżu daje się odczuć brak prądu i gazu. Cena węgla na czarnym rynku podskoczyła pięciokrotnie. Sekwana i Loara pokryły się lodem.

W Berlinie do wczorajszego dnia zanotowano 60 wypadków „białej śmierci” (zamarznięcia). Dzisiaj donoszą o nowych wypadkach śmiertelnego zamarznięcia. W Hamburgu do wczoraj zanotowano 27 wypadków zamarznięcia. Ciężkie odmrożenia są na porządku dziennym. Reż zamarzi na znacznej przestrzeni.

W pogoni za młodością

Odmłodzony pies Carrela i małpy Woronowa nie przyniosły światu eliksiru młodości.—Prof. Bogomoiec odkrył cudowny środek ACS

Utrzymanie wiecznej młodości, do wolne przedłużanie życia to zagadnienie, które zaprzętało umysły we wszystkich większych krajach. Nasz pan Twardowski, niemiecki baron Münhausen, Faust, Dorian Gray i tysiące innych postaci, powstałych w wyobraźni ludowej lub poetów czy pisarzy, sprzedawało diabłu duszę aby uzyskać młodość i wykręcić się śmierci.

Obecnie zagadnienie przedłużenia życia i walki ze starością również budzi zainteresowanie zarówno uczonych jak i laików. Przyrodnik francuski Buffon doszedł do wniosku, że wiek człowieka powinien być sześciokrotnie dłuższy niż okres jego wzrastania. Ponieważ człowiek przestaje rosnąć w wieku 20—25 lat powinien żyć normalnie od 120—150 lat. Żyjemy o połowę krócej ze względu na niewłaściwy sposób życia, nieodpowiednią dietę, wyczerpanie systemu nerwowego, brak odpowiedniego wypoczynku i t.p.

Amerykański milioner Rockefeller przeznaczył na badania biologiczne, które miały przynieść lekarstwo na starzenie się, wiele milionów dolarów. Najbardziej udany eksperyment dokonany w Instytucie Rockefellera — to chwilowo odmłodzenie pewnego starego psa. Profesor Carrel z psiego staruszka liczącego 18 lat, nawpół ślepego i niemogącego już nawet ze starczego osłabienia przeżyć pokarmu — wypompując dwie trzecie krwi. Krew tę przepuszczono przez centryfugę oddzielając czerwone i białe ciała krwi od płynnego osocza. Z wody i soli mineralnych zrobinę sztucznie osocze, które zmieszano z ciałkami krwi i tę krew zastępczą wtłoczono w żyły śpiącego pod narkozą psa. Dzięki masażowi serca i troskliwej opiece pies przyszedł szybko do zdrowia i, o dziwo, odmłodniał. Zaczął biegać bez trudu, szczekał, odzyskał wzrok i apetyt a nawet przejawiał ogromne zainteresowanie płcią odmienną. Niestety efekt ten był chwilowy i po kilku tygodniach pies znów się zestarzał. Młodość trwała tak długo póki we krwi psa nie wytworzyły się na nowo krążące składniki powodujące objawy starości.

Prym w badaniach nad przedłużaniem życia wiodli zawsze uczeni rosyjscy. Już kilkadziesiąt lat temu Miecznikow spożywał tylko sterylizowane po karmy, obawiając się złośliwych bakterii, które powodują procesy starzenia. Nie udało mu się jednak, jak zamierzał, podejść natury. Woronow szczepił ludzkom gruźlicy młodych małp. Zabiegi te dawały pewne wyniki jednak krótkotrwałe i powodowały potem jeszcze szybszy upadek sił nadwątłego organizmu.

Największe osiągnięcia w tej dziedzinie miał profesor Bogomoiec. W kijowskim Instytucie eksperymentalnej biologii i patologii ze sztabem 60 asystentów wielki uczonec poddał klinicznym badaniom około 3 tys. ludzi, którzy przekroczyli setny rok życia. W badaniach tych nad starciami pochodzącymi z najrozmaitszych okolic Związku Radzieckiego profesor Bogomoiec stwierdził, że u ludzi którzy dożyli późnej starości nie starzała się tkanka łączna. Po wielu latach poszukiwań prof. Bogomoiec odkrył serum ACS. Już w roku 1937 rozpoczęto próby stosowania tej surowicy, najpierw ze zwierzętami, a później na ludziach. Utworzono w Kijowie klinikę dla pacjentów powyżej pięćdziesiątki. Wyniki były zdumiewające: ACS usu-

wało objawy starości, usuwało zbyt wysokie ciśnienie krwi, zapobiegało rozwojowi raka. Prof. Bogomoiec twierdził, że serum to nie jest lekarstwem na żadną chorobę, lecz wzmacnia i odmładza organizm, który wykazuje napowrót taką odporność na choroby, jaką miał w młodości.

Dzisiaj w laboratoriach ZSRR, a także od niedawna w USA uczeni pracują nad ulepszeniem serum ACS. Preparat ten otrzymuje się ze szpiku kostnego, lub śledziony człowieka młodego i zdrowego. Substancje te potrzebne do produkcji surowicy pobierane są zwykle od ludzi zmarłych wskutek jakiegoś wypadku, lub niezaraźliwej choroby i to nie później, niż 6—10 godzin po śmierci. Nie jest więc łatwo produkować ten cudowny środek przywracający młodość. Prowadzone badania idą po linii otrzymania serum w sposób łatwiejszy i tańszy. Przewiduje się wynalezienie sztucznego serum ACS.

Uczeni przypuszczają, że za dwa, albo trzy lata preparat ACS będzie można produkować masowo i będzie on dostępny dla wszystkich. Oświadczają oni, że wyniki kuracji tym preparatem są zdumiewające i odkrycie to ma większe znaczenie dla ludzkości, niż odkrycie energii atomowej. (K. Z.)

2 tysiące kg. srebra wydobywa rocznie z ołowiu huta w Szopienicach

Donosiliśmy ostatnio o „fabryce złota” w Polsce w Złotym Potoku na Śląsku, dziś zajmijmy się dla odmiany fabryką drugiego drogocennego kruszcu srebra.

Mieści się ona w hucie ołowiu w Szopienicach. Huta ta produkuje ołów metaliczny, produkt niezastąpiony w niektórych gałęziach przemysłu, związki ołowiu oraz srebro, które znajduje się w pewnych ilościach w rudach ołowianych i daje się eliminować.

Po przejściu szeregu operacji oczyszczających rudy ołowiane z rozmaitych domieszek jak bizmut, arsen, talk i t.p. przetopiony ołów zawiera do 0,02 proc. srebra.

Wydobycie tego utamka procentu cenowego kruszcu z ołowiu wymaga jeszcze wiele pracy. Działa się w tym celu na ołów cynkiem, pod którego działaniem tworzy się związek cięższy od srebra. Srebrny kożuszek, który powstaje na powierzchni stopu, odlewa się oddzielnie. Nie jest to jednak jeszcze czyste srebro. Mieszanie tę trzeba czyścić.

Mimo jednak tak skomplikowanych zabiegów huta w Szopienicach jest w stanie produkować większe ilości srebra. W roku ubiegłym na przykład łączna produkcja srebra wyniosła 2.000 kg. (s)

Nasze Pały

TAMARA. Informacji w sprawie podróży udziału Pani w którejś z filii Orbisu.

MARIA-TERESA. Nie dziwnym się, że mąż Pani przyjął „wybuch”, o ile żona stale mu wypomina przedślubne miłości. Ludzie pobierając się muszą przekroczyć wzajemnie całą swoją przeszłość i przywiązywać wagę jedynie do obecnych swych uczuć i postępów. Inaczej wspólne życie zamienia się w piekło. Nikt przecież nie jest święty i każdy ma jakąś „przeszłość” poza sobą, choćby w postaci flirtów. Przyjaciółka Pani myśli teraz o rozwodzie, pomimo, że ma 2-letnie dziecko i że właściwie podobno się z mężem kochają, tylko w sdenrowowaniu urządzają sobie ordynarne awantury. Gdybyż kobiety chciały pielegnować w sobie największą świętą — łagodność — o ileż mniej byłoby małżeńskich dramatów! Czy przyjaciółka Pani otrzyma rozwód — tego przesądzać nie możemy — od tego jest sąd. My jednak radzilibyśmy, by zastanowiła się nad swym postępowaniem i... postarała się zmienić. Na rozwód jest zawsze czas.

STROSKANA KALISZANKA. Pomimo, że od nalogu trudno jest kogoś odzwyczają, jednak Pani swoim dobrym wpływem, łagodną perswazją i serdecznością na pewno mogłaby z czasem wywrzeć dodatni wpływ na swą koleżankę. Niech się Pani tylko nie zniechęca pierwszymi niepowodzeniami.

WENDA W. Nie pisze Pani, o jakie gimnazjum Pani chodzi: zawodowe czy ogólnokształcące, trudno przecież, żebyśmy podawali Pani wszystkie gimnazja, istniejące w Łodzi. Musi Pani bliżej sprecyzować swoje zdolności i zamiłowania.

SMUTNY JERZY Z ŁODZI. Powinien się Pan zwrócić do sądu o uwolnienie Pana od tego drugiego małżeństwa, które było tylko dziełem przypadku, wynikiem warunków okupacyjnych. Dziecko zachowa Pana nazwisko i będzie żył Pan na jego utrzymaniu, a może nawet udałoby się Panu w ogóle wziąć je do siebie. Jeżeli może Pan sobie na to pozwolić, dobrze by było, gdyby Pan się poradził w tej sprawie adwokata.

Konkurs Jubileuszowy

Kupon Nr. 5

wyciąć i zachować

Godzienna nowelka „Expressu”

Fotografia małej dziewczynki

Owego wieczora włamywacz Korek uderzył się w wizyta do p. Molickiego. Kto by widział Korka w chwili, gdy wytrychem otwierał drzwi mieszkania p. Molickiego, pomyślałby z pewnością, że ma przed sobą spokojnego, uczciwego obywatela, wrażliwego człowieka, którego dom, w czasie otwierania drzwi pogwizdywał sobie jak pracowity robotnik, którego robotnik nie męczy, lecz bawi.

Człowiek gwizdał wtedy, gdy jest zadowolony.

Korek był właśnie zadowolony z dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, że dzisiejsze jego przedświadczenie było ciekawe, przyjemne i łatwe. Jest przyjemnością do pewnego stopnia wkradanie się do mieszkania takiego lokatora, jakim jest p. Molicki. Ma on bowiem przyzwyczajenia starego kawalera (właściwie jest wdowcem), który systematycznie co tydzień, pewnego określonego dnia od godziny 7 wieczorem do północy bawi poza domem, prawdopodobnie w gronie swych przyjaciół. Oczywiście, że w 5 minut po jego wyjściu odchodzi służba i złodziej ma możliwość spokojnej, wygodnej pracy.

To był pierwszy powód zadowolenia Korka. Drugi powód trudniejszy jest do odgadnięcia, dlatego też powiem od razu: Korek ma wkrótce zostać ojcem.

Tak, można być zbrodniarzem i ociem równocześnie. Nie widzę powodu, dla któ-

rego należałoby odmówić zbrodniarzom a priori wszelkich uczuć. Można być uczciwym człowiekiem i nienawidzić dzieci. Dlaczego więc nie może zdarzyć się odwrotnie, że człowiek nieuczciwy ubóstwia dzieci? W każdym razie Korek jest wniebowzięty od chwili, gdy spodziewa się dziecka. Gdybyście mogli rozłupać mu głowę i zajrzeć do jego mózgu, natrafilibyście tam na takie same myśli, jakie płaczą się w głowie każdego mężczyzny, mającego wkrótce zostać ojcem.

— Jeżeli to będzie dziewczynka, nazwę ją Zosią — myślał Korek — a jeśli będzie chłopiec — dostanie imię Michał. Po staraniu się zrobić dobre interesy, by mu niczego nie brakowało. Kupię mu najładniejsze zabawki.

Oto dlaczego gwizdał Korek przy otwieraniu drzwi p. Molickiego.

Tak samo dogwizdywał, pakując do worka różne wartościowe przedmioty w gabinecie właściciela mieszkania. Nagle przestał gwizdać, lecz nie tracił dobrego humoru, ujrzał w tej chwili bowiem na biurku fotografię.

Zdjęcie przedstawiało małą dziewczynkę wśród drzew ogrodowych. Miała może 5 lat, wyglądała ładnie z małymi wargami i puszystymi włosami. Pan Molicki rozwiódł się, ale ma małą córeczkę, która prawdopodobnie została przy matce. Korek przyglądał się dziewczynce i ki-

wał głową. Piękna jest ta mała, może jej córka będzie do niej podobna?

Ale czas mija, do roboty! Korek odstawia fotografię i zaczyna znów napychać worki.

Nagle: dzyń.. dzyń.. dzyń.. — telefon. — Głupia historia.

Telefon jest jak coś żywego. Jakgdyby ktoś z daleka wyciągał ramiona.

Korek nie czuje się już samotny. Stał na środku pokoju, trzymając w rękach różne przedmioty i nie wie, co począć. Aparat stoi flegmatycznie na biurku. Dzwonek znów zaterkotał. Nie można pakować.

— Halo!

Instyktownie zdjął słuchawkę i odpowiedział:

— Halo! — mówi jakiś kobiecy głos.

— Czy to 21 - 22?

Możliwe, skąd on może o tym wiedzieć?

— Czy pan Malicki jest w domu?

— Nie taskawa pani.

— Czy to mówi jego służący?

— Tak proszę pani.

Nie mógł przecież odpowiedzieć: „Nie, to mówi złodziej!”

— Nie wie pan, gdzie jest p. Molicki?

— Nie proszę pani.

— Boże, to jest okropne! W każdym razie musi go pan zawiadomić natychmiast, gdy przyjdzie. Jestem sąsiadka p. Molickiej. Musi pan go zawiadomić, że z córeczką jego jest bardzo źle. Lekarze o bawiają się, że nie przeżyje tej nocy. Jeżeli pan Molicki chce ją jeszcze zobaczyć

musi natychmiast po powrocie do domu tutaj przybyć. On przecież tak obawia się swojej córeczki. Czy może na pana polegać? Czy zaczeka pan do jego powrotu? — Tak, proszę pani.

Korek odwiesił słuchawkę. Nie może się ruszyć, nie ma odwagi. Słyszał, że — „z córeczką jest bardzo źle...” i słowa te uczyniły na nim dziwne wrażenie, jak gdyby to dotyczyło jego córeczki. Korek stoi w środku pokoju.

„Jeżeli chce jeszcze zobaczyć...” w lewej ręce trzyma wazę srebrną... „ubóstwia swą córeczkę...” „do jego powrotu...” — płacząmu się po głowie myśl.

W Łodzi oczekują pewnie jego przyjaciół. Przecież przestano mu wiadomości. Służący odpowiedział, że można na nim polegać i że zaczeka do jego powrotu.

Korek nie rusza się. Denerwuje go to wszystko. To przecie idiotyczne. Dlaczego go do wszystkiego obchodzi? Mimo to nie może spuścić wzroku z fotografii tej małej dziewczynki z puszystymi włosami. Cóż on może poradzić? „Pan zaczeka na niego”. Czy on może czekać? Korek nie ruszał się przez kilka minut.

Wreszcie wyjął z worka wszystkie przedmioty, postawił je na swoim miejscu, podszedł do biurka, wziął kawałek papieru i napisał:

— „Z pańska córeczka jest bardzo źle. Oczekuję pana w Łodzi”.

Wyszedł z mieszkania i zamknął drzwi wytrychem, wsunął przez szparę kartkę i z biogim uśmiechem na twarzy — choć z pustym workiem wyszedł na ulicę.

WICEK I WACEK (po wyzwoleniu)

— Albośmy to jacy-tacy, żeby w domu tkwić po pracy? Sięgnij sanki, miły smarku, pohoćmy sobie w parku!

— Czemu taka piękna dama spaceruje tutaj sama?...
— Lepiej niech mnie pan nie kusi, Bo poskarżę się mamusi!...

— To mamusia? Wielki Boże!... Na saneczkach ją powożę!...
— Za umięgi do mej córki przewiezicie mnie dwie tury!

— Ciężko taszczyć taką donnę, która waży przeszło tonę!... Miły z tego był początek... Nie zaczepię już dziewczątek!

Chleb na kartki na pierwszą dekadę lutego

Na karty żywnościowe z miesiąca lutego 1947 r. w pierwszej dekadzie tegoż miesiąca tj. od dnia 1. do 10.2. 1947 r. włącznie, będą realizowane następujące odcinki na chleb:

Kat. I na odcinek Nr. 1 i 12, 13 po 1 kg. chleba;

Kat. II na odcinek Nr. 1 i 12 po 1 kg. chleba;

Kat. III na odcinek Nr. 1 i 12 po 1 kg. chleba;

Kat. IR na odcinek Nr. 1 i 12 po 1 kg. chleba;

Kat. IIR na odcinek Nr. 1 i 12 po 1 kg. chleba;

Kat. „C” na odcinek Nr. 1 i 12 po 1 kg. chleba;

Kat. „N” na odcinek Nr. 1 i 12 po 1 kg. chleba.

Na karty żywnościowe „M.K.” (Ministerstwo Komunikacji) z m-cia lutego 1947 r., realizowane będą następujące odcinki na chleb:

„M.K.” pracownicza odcień jasno-
fiolet

na odcinek Nr. 5 i 6 po 2 kg. chleba;

„M.K.” rodzinna odcień jasno-niebieski

na odcinek Nr. 5 po 2 kg. chleba

Wyżej wywołane odcinki na chleb, muszą być zrealizowane do dnia 10 lutego 1947 r. włącznie.

Ujawniać ceny!

Właściciel hurtowni perfumeryjnej ukarany

Mimo wyraźnego zarządzenia o ujawnianiu cen, nie wszyscy kupcy podporządkowują się temu.

Dnia 17 stycznia w wyniku kontroli — stwierdzono, że w witrynie hurtowni artykułów perfumeryjnych Jana Grabowskiego przy ul. Piotrkowskiej 198 brak jest cen na wystawionych artykułach.

Za przewinienie to Grabowski został pociągnięty do odpowiedzialności i został skazany przez sąd starościński na 10000 złotych grzywny. (k)

Zakaz bankietów

Rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu

W ramach akcji oszczędnościowej, prowadzonej przez Min. Przemysłu, zakazano urządzania wszelkiego rodzaju oficjalnych przyjęć, bankietów, balów, imprez i t.p. we wszystkich podległych placówkach.

Zakazano również wydatkować z funduszów państwowych na cele t. zw. reprezentacyjne, obejmujące różnego rodzaju zaproszenia, życzenia, druki grzecznościowe z okazji uroczystości, świąt, rocznic i t.p.

Rozporządzenie powyższe reguluje także sprawę subwencji i dotacji, sprawę podejmowania wydawnictw oraz ko rzystania z wszelkiego rodzaju urzędowych środków lokomocji.

Świeże owoce zimą

Nowość na rynku łódzkim. — Jak przyrządzać zamrożone owoce, jarzyny, ogórki i pomidory?

Skazano kiedyś na śmierć trzech obywateli: Francuza, Anglika i Greka. Przed wykonaniem wyroku zapytano ich, jakie mają ostatnie życzenie. Francuz odpowiedział, że chciałby się jeszcze napić wina, Anglik, że chciałby jeszcze raz zagrać w futbol, a sprytny Grek powiedział, że chciałby zjeść przed śmiercią porcję jagód ze śmietaną.

— Ale przecież teraz jest zima i nie ma jagód! — odpowiedziano mu.
— No i cóż z tego? — sceptycznie zauważył Grek. — Ja mogę zacząć...

Dowcip ten nie jest obecnie aktualny, bo chociaż zima na dworze... możemy do stać ile chcemy świeżych jagód, porzeczek, wiśni czy ogórków!

Wytwórnia Konserw i Zamrażalnia Państwowego Zjedn. Przemysłu Konserwowego wypuściła na rynek wielkie ilości mrożonych owoców i jarzyn. Transporty nadeszły już do Łodzi i innych miast Polski i zmagazynowane zostały w chłodni.

Mrożone owoce i jarzyny są nowością na rynku polskim, nie produkowano ich bowiem u nas przed wojną. Pierwsze próby z zamrażaniem owoców i jarzyn miały miejsce w Ameryce w r. 1934, po czym produkcja tego rodzaju rozwinęła się także w Niemczech.

Zamrażanie owoców i jarzyn podyktowane zostało koniecznością dostarczenia konsumentowi w okresie zimowym świeżych owoców i jarzyn z pełną zawartością witamin, które giną przy każdym innym sposobie konserwacji, jak naprzykład przy gotowaniu, suszeniu i t. d.

Istnieją wprawdzie t. zw. inspekty, hodujące nawet zimą warzywa i magazynujące w chłodniach owoce, ale ceny warzyw z inspektów są tak horrendalnie wysokie, że mogą sobie na nie pozwolić tylko nieliczni.

Tymczasem ceny zamrożonych owoców i jarzyn są najzupełniej dostępne dla najszerzszych rzesz. I tak kilogram fasoli

kosztuje w hurtie zł. 70, wiśni zł. 130, pomidorów zł. 200, ogórków (na miazgę!) zł. 100. Ceny w detalu są odpowiednio wyższe, ale kupcom nie wolno stosować wyższej marży jak w wysokości 50 procent. Ta stosunkowo wysoka marża zarobkowa dozwolona jest z tego powodu, że towar ten może ulec zniszczeniu, to też ryzyko kupca jest większe, niż przy innych artykułach.

Poza wyżej wymienionymi artykułami można otrzymać mrożone jabłka (miazga z cukrem), śliwki (świeże) i t. d.

A teraz najważniejsze — jak to przyrządzać? Nasze gospodynie słyszą naogół z tego, że znają się na kuchni, ale dotychczas nie miały jeszcze do czynienia z owocami zamrożonymi, to też nie są kompetentne.

Oto praktyczne wskazówki i rady. Owoce należy odmrażać w następujący sposób:

1. przełożyć owoce z kartonu, w który są opakowane, do półmiska.
2. osobno rozpuścić w szklance wody ciepłej 1 do 1,5 łyżki cukru.
3. zalać powyższym syropem (letnim lub zimnym) owoce w półmisku w ten sposób, by owoce były zanurzone całkowicie w syropie.
4. przykryć talerzem lub przykrywką.

Po 2 — 3 godzinach owoce są odmrożone i gotowe do spożycia a smak ich w niczym nie różni się od owoców, którymni delektujemy się latem. Trzeba jednak pamiętać o tym, aby nie odmrażać owoców na powietrzu, gdyż wówczas brunatnieją.

Mrożone jarzyny (groszek, fasola, marchewka) wsypuje się z kartonu wprost do gorącej do wody i gotuje jak zwykle, jednak znacznie krócej, gdyż jarzyny mrożone mięknie prawie dwa razy prędzej, niż warzywa świeże. Gdy jarzyny są już miękkie, należy dodać soli do smaku.

Mrożone ogórki można odmrażać dwoma sposobami.

Ogórki pozostawia się przez krótki czas na wolnym powietrzu. Gdy trochę z wierzchu odmarzają, obiera się je ze skórki, kraje w talarkę i przyprawia jak zwykle. Gotową sałatkę z ogórków jeść można dopiero po 2 — 3 godzinach, kiedy ogórki zupełnie odmarzają i przybiorą temperaturę pokojową.

Można też postąpić inaczej. Ogórki wkłada się do zimnej wody. Początkowo ogórki mięknie, lecz później stają się i powrotem jędrne i wtedy obiera się je i przyrządza jak świeże. Czas tającia ogórków wynosi 2 — 3 godziny.

Pomidory przyrządza się w ten sposób że się najpierw kroją, dopóki są jeszcze za miazgiste, doprawia się je i spożywa — gdy odmarzają.

Dostaniemy jeszcze węgiel

Nie wyrzucać kartek opałowych!

Norma węgla na karty opałowe z roku ubiegłego wynosiła 600 kg., które wydział Aprobizacji i Handlu wydał ludności za pośrednictwem sklepu w detalicznych w czterech ratach po 150 kg. każda.

Ostatnią ratę jeszcze nie wszyscy odebrali. Według obliczeń Wydziału dopiero 58 proc. uprawnionych otrzymało ostatnią ratę węgla, reszta czeka, aż węgiel będzie w budkach w dostatecznych ilościach.

Kartek opałowych nawet po wybraniu

ostatniej raty nie należy niszczyć, gdyż bardzo możliwe, że otrzymamy jeszcze dodatkowo piątą ratę węgla.

W Warszawie przystąpiono już do rozdawnictwa dodatkowego węgla ludności pracującej po cenie sżytywnej. Dowiadujemy się, że jeśli chodzi o nasz teren, — będzie to możliwe do zrealizowania dopiero w drugiej połowie lutego. Przyczyną w rachubę wchodziłaby ilość 100 kg. na każdą kartkę opałową, tak samo, jak w Warszawie.

Pierwsza pomoc w fabrykach

Inspekcja Pracy i Zakład Higieny szkoli kadry ratowników

Jak się dowiadujemy, w dniu 3 lutego r. staraniem Państwowego Zakładu Higieny i Inspekcji Pracy zorganizowany zostanie drugi kolejny kurs ratowników fabrycznych.

Kurs ten trwać będzie do dnia 26 lutego. Około 60 osób spośród personelu fabrycznego przejdzie specjalne przeszkolenie w zakresie niesienia pierwszej pomocy ofiarom nieszczęśliwych wypadków przy pracy.

Pierwsza pomoc decyduje bardzo często nie tylko o zdrowiu, ale o życiu ranego. Zdarzają się bowiem wypadki, że wskutek znacznego upływu krwi ofiara wypadku umiera, zanim przybędzie lekarz, a to dlatego, że na miejscu nie było nikogo, który umiał zatamować krew, przewiązać ranę i t. d.

Akcja szkolenia ratowników fabrycznych prowadzona była już przed wojną i dawała pomyślne rezultaty. Obecnie pierwszy tego rodzaju kurs zorganizowano w czasie od 9 grudnia do 15 stycznia. Kurs ten ukończyło 28 osób.

Wykłady odbywają się w Państwowym Zakładzie Higieny. Cały kurs obejmuje 39 godzin, z czego 17 godzin wykładowych i 22 godziny ćwiczeń praktycznych. Wykłady i ćwiczenia odbywają się od godz. 16-ej do 20-ej.

Poza omówieniem celu i zadań pierwszej pomocy, uczestnicy kursu będą pouczeni w jaki sposób należy nieść pierwszą pomoc, jak stosować sztuczne oddychanie, jak organizować transport i t. d.

Po zakończeniu tego kursu w Łodzi zorganizowane będą następne.

Ostatnie słowo oskarżonych

„Uwierzyłem, że ci, co dziś kierują Polską zaprowadzą ją w przyszłość wielką i świetlaną” — oświadczył płk. Szczurek z głównej komendy WIN-u

Po przemówieniach obrońców i ostatnim słowie oskarżonych został zamknięty przewód sądowy procesu Komendy Głównej WIN-u.

Rzepecki usiłował oczyścić się z kilku zarzutów, które uważa za niesłuszne, a na podstawie których musiałyby określić siebie jako agenta Londynu, konsekwentnie posuwającego się aż do oszukiwania swoich podwładnych.

Oskarżony Jachimiek oświadczył, że zawsze starał się być karnym żołnierzem, wypełniał wszystkie polecenia Rzepeckiego. Osk. Żuk rzekł się prawa ostatniego słowa.

Osk. Szczurek m. in. oświadczył, że w toku procesu dwa fakty zmieniły jego nastawienie do wielu spraw: wynik wyborów dnia 19 stycznia i rycerskie słowa prokuratora.

Przemówienie swe zakończył osk. Szczurek temi słowy:

„I jeżeli tak, jak mówiłem na początku, obojętne mi było, co Wysoki Sąd myśli o mnie i o moich podwładnych — tak teraz ta rzecz nie jest mi obojętna, ponieważ uwierzyłem w sprawiedliwość polską, w którą nie wierzyłem i uwierzyłem że moi przeciwnicy polityczni, ci, którzy prowadzą politykę państwową, zaprowadzą Polskę w przyszłość wielką i świetlaną”.

Osk. Leski zaprzeczył zarzutowi prokuratora, jakoby zeznania jego były wykrętne, zaprzeczył też gorąco jakoby w stoczni zajmował się wywiadem, twierdząc, że pracował tam konstruktywnie.

Osk. Rybicki wyraził wdzięczność Sądowi za stworzenie atmosfery, w której mógł mówić w sądzie wszystko, co myślał i czuł. Co do polecenia z Londynu w sprawie zorganizowania w Polsce 14 punktów wywiadowczych oświadczył z naciskiem, że odda się od tych metod całkowicie, bo uważa, że każdy uczciwy Polak musi się od tych metod odwrócić.

„Dajmy Bóg, aby te słowa, które mówię, doszły do tych chłopaków, którzy tkwią w konspiracji, żeby zrozumieli, że tam, gdzie nie ma uczciwości i moralnej etyki, tam gdzie jest brud, tam i słusność musi zaginać” — zakończył osk. Rybicki.

Osk. Gołębiowski usiłuje odpowiedzialność z siebie przerzucić na swoich zwier-

chników, których rozkazy wypełniał. — Mówi, że były grzechy w jego działalności, ale jednocześnie twierdzi, że nie jest zatwardziałym grzesznikiem. Dlatego ośmiela się prosić o względy dla siebie.

Osk. Sanojca. W 1945 r. wydawało mu się, że WIN może być pożyteczny — okazał się jednak szkodliwy. Fala wydarzeń politycznych zepchnęła go w podziemie.

Dzisiaj oczekuje sprawiedliwej kary.

Osk. Muzyczka w bardzo długim i bardzo zawitym wywodzie bezskutecznie usiłuje przekonać Sąd, że nigdy nie był sanatorem.

Osk. Malessa rzeka się prawa głosu. Na tym przewód sądowy został zamknięty.

Wyrok zostanie ogłoszony w poniedziałek.

Niemiecki szpicel skazany

za wydawanie Polaków w ręce żandarmów

Okręgowy Sąd Karny rozpatrywał wczoraj sprawę Brunona Dziedzica, volksdeutscha, z zawodu tkacza, ur. w 1907 r., w czasie okupacji członka SA.

Akt oskarżenia zarzucał Dziedzicowi, że we wrześniu 1940 r. sprowadził żandarmów do mieszkania ob. Jana Wajszczyka na Widzewie w Łodzi, skutkiem czego Wajszczyk został aresztowany na półtora roku, a znajdujący się w jego mieszkaniu Edward Wojnicki członek organizacji podziemnej skazany na karę śmierci.

Dziedzic krytycznego dnia czekał na żandarmów we wczesnych godzinach rannych na moście na Widzewie. Wojnicki siedział w kierunku mostu. Ujrawszy żandarmów cofnął się, i udał się do Wajszczyka. Po chwili zjawił się Dziedzic

wraz z żandarmami, którzy w czasie rewizji znaleźli w mieszkaniu Wajszczyka zapalniki, granaty, proch i dynamit.

Zeznania świadków potwierdziły akt oskarżenia i oświetliły sylwetkę oskarżonego. Dziedzic był wrogo nastawiony do Polaków, niejednokrotnie wyrażał się z uznaniem o reżimie niemieckim, gdyż ten gnębił Polaków.

Sąd wychodząc z założenia, że Dziedzic sprowadzając żandarmów do mieszkania Wajszczyka nie wiedział, że Wojnicki jest członkiem organizacji i że na to odkrycie żandarmy wpadli przypadkowo, zmienił kwalifikację przestępstwa z art. 1 na art. 2 i skazał go na 15 lat więzienia.

Prokurator zapowiedział kasację od tego wyroku.

Rezerwat bobrów

jedyny w Polsce na Mazurach

Jedyny obecnie w Polsce rezerwat bobrów — zwierzątek o bardzo kosztownym futrze — znajduje się w chwili obecnej w Kudybach nad rzeką Pasłęką na terenie nadleśnictwa Złobice. Znajduje się tam w chwili obecnej około 20 tych zwierzątek, wiele ich wyginęło w czasie wojny.

Nasze mazurskie bobry nie są „autochlonami” — są one pochodzenia kanadyjskiego. Stamtąd do władnie, z „Kanady pachnącej żywicą” przed kilkunastu laty sprowadził niemiecki mag

nat, hrabia zu Dohna kilka sztuk bobrów i umieścił je w swym parku, skąd jednak uciekły, osiedlając się nad rzeką Pasłęką.

Obecnie Ministerstwo Leśnictwa przeprowadza dosadzanie w tamtych okolicach drzew osiki i łoziny, które stanowią pożywienie bobrów.

Polskie bobry znajdują się pod specjalną ochroną, zależy nam bowiem na tym by się rozmnożyły. Za zabicie bobra grozi kara więzienia do roku oraz grzywna pieniężna. (b)

W sprawie Zukriegla

Prokurator zapowiedział kasację

Jak się dowiadujemy w Prokuraturze Okręgowej, prokurator Ciesielski zapowiedział kasację do Sądu Najwyższego w sprawie wyroku, jaki zapadł przed paroma dniami na tłumacza łódzkiego Gestapo Willy'ego Emila Zukriegela.

Czytelnicy przypominają sobie zapewne, że Zukriegel został skazany na 10 lat więzienia, podczas gdy prokurator domagał się kary śmierci.

Dodatkowa rejestracja

kart żywnościowych na luty

Dla przeprowadzenia dodatkowej rejestracji kart żywnościowych na miesiąc luty Wydział Aproprowiacji i Handlu wyznaczył 67 sklepów, włączonych do miejskiej sieci rozdzielczej.

Są to sklepy PSS, Spółdzielni Pracowników Miejskich, Spółdzielni Zarobkowej Inwalidów Wojennych oraz Spółdzielni Spożywców w Rudzie Pabianińskiej.

Mięso na kartki

Od 31 b. r. — rejestracja kart

Począwszy od dnia 31.1. 47 r. do 8.2. 47 r. włącznie odbywać się będzie w punktach sieci rozdzielczej mięsa, rejestracja kart żywnościowych I kat. z m-ca lutego 1947 r.

Do rejestracji na mięso przeznaczony został III kupon rejestracyjny z karty żywnościowej I kat. z m-ca lutego rb.

Popularne koncerty

Centralny Robotniczy Dom Kultury — TUR wznowił cieszące się wielkim powodzeniem „Popularne koncerty dla pracujących”. Tradycyjnie w sobotę dnia 1 lutego br. o godz. 17-tej w sali CRDK przy ul. Piotrkowskiej 243 odbędzie się koncert z udziałem zawodowych artystów naszego miasta.

Bilety w cenie 28 zł. do nabycia w kasie.

Inż. CHEMIKA SAMODZIELNEGO ENERGETYCZNEGO
Inż. MECHANIKA
poszukujemy
natychmiast

Wynagrodzenie do omówienia...
Zgłoszenia do firmy
„GENTLEMAN”
Łódź, Limanowskiego 156
Wydział Personalny

Andrzej Żarński

— Nasz stary jest człowiekiem przyzwolonym, ale kutwa z niego i sknera! Musisz mu dobrze patrzeć na palce, żeby nie urwał ci czegoś z wypłaty przy nadarzającej się sposobności.

Nie, nie kochają go robotnicy: oto dla czego nikt z nich nie wita teraz serdecznie Roberta Dalmierskiego, kiedy po paru tygodniach nieobecności zjawiał się znowu w swojej fabryce.

Fabrykant mija powoli grupy pracujących robotników. Wie dobrze co o nim myślą w głębi swoich prostych ale sprawiedliwych serc.

— I mają rację! — mrocznieje Dalmierski — wykorzystałem ich nie raz i nie dwa. Targowałem się z nimi zaciekle o każdy grosz. W imię czego? Poto tylko ażeby obie moje lalki chodziły w jedwabkach i futrach, jeździły luksusowymi samochodami i miały pieniądze na... kochanków. I oto teraz pozostalem sam. Robotnicy nie lubią mnie, a tamte, dla których poświęciłem i swyma

— Icie swoich pracowników i uczciwość swoich zasad, zaledwie raczą mnie dostrzegać.

Idzie coraz wolniej wśród stuku maszyny i obojętnych spojrzeń robotników. Zmarnowałem sobie życie! Całe moje szczęście, że za parę już dni skończy się ten beznaceln! — wchodzi do biura dyrekcji.

Antoni Dulicz jest jedynym człowiekiem, który wita naprawdę szczerze swojego szefa. Ale bo też jeden Dulicz zna tragedię Roberta Dalmierskiego.

— Bogu dzięki, że jest pan znowu zdrowy — ścisną mu rękę.

Dalmierski zdejmując płaszcz i siada przy swoim biurku.

— I co słyhać u nas nowego? — pyta bez mniejszego zresztą zaciekawienia.

— Złe, bardzo złe! Jednakże nie wszystko jeszcze jest stracone! Znalazłem znowu pewne możliwości, ażeby odwrócić naszą katastrofę. Moglibyśmy

spłacić Marderowi najbliższą ratę, nowymi, krótkoterminowymi weksłami...

— Płacąc za nie lichwiarski procent i rujnując się do reszty — przerwał mu szef. — Nie, panie Antoni, to wszystko nie ma już sensu. Zdobądźmy się na odwagę i spojrzmy prawdzie w oczy. Czy zresztą pan sam nie określił sytuacji zaznaczając, że każde nasze posunięcie może tylko opóźnić katastrofę.

— Nie rezygnujemy jednak z walki!
— Ja walki mam już dość. Nie wierzę w żadne cuda i kapituluję! — przerwał mu stanowczym głosem Dalmierski. — Zresztą dla kogo i w imię czego mam walczyć?

— Więc postanawia pan ogłosić upadłość?

— Tak jest! Będzie to upadłość honorowa. Wierzę bowiem, że majątek fabryki wystarczy w zupełności na uczciwe spłacenie wierzycieli. Ewentualnie wejść w porozumienie z Marderem i z wolnej ręki sprzedać mu swoje przedsiębiorstwo. Nie bez celu przecież skupował Marder moje weksle: wiem, że chciał mnie osaczyć, ażeby potem wejść w posiadanie fabryki. Niech więc weźmie ją sobie a wraz z nią moje kłopoty! Co do mnie mam ich już dosyć. I zadowolony jestem, że wyjdę wreszcie z tego błędnego koła jałowej pracy i śliskich kompromisów.

— I nie będzie panu żal rzucić swojej fabryki? — spojrzał nań ze współczuciem Dulicz.

— Niel — stwierdza twardo Dalmier-

ski — byłem bowiem złym jej gospodarzem. Byłem za twardy dla pracowników, a za miękki wobec kaprysów moich pań. A to doprowadziło do ruiny nie tylko moją fabrykę, ale i zachwiało moją moralność. W odwiecznym konflikcie istniejącym między pracodawcą a pracownikiem nie umiałem znaleźć sprawiedliwego stanowiska i wysyskiwałem często tych, których praca pozwałała rodzinie mojej żyć w wygodzie i zbytku. Teraz, podwójny bankrut mam odwagę określić wielkość mojej klęski i zrobić sam przed sobą głośny rachunek sumienia. To też powiadam panu szczerze: jestem zadowolony, że fabrykę tę za parę już dni przejmie ktoś inny.

— Mówi pan jak mistyk, panie Robertcie, a nie jak kupiec. Ale czy zastanowił się pan nad tym, co pocnie pan dalej? — pan i pańska rodzina?

— Nie martw się o mnie, stary przyjacielu! — O tej sprawie myślałem równie bardzo wiele i mogę panu powiedzieć z polską lekkomyślnością: jakoś to będzie! Lecz teraz dość już filozofowania! Ma pan telefon Mardera? Zadzwońmy po niego i kujmy żelazo póki gorące.

Obie panie siedząc przy stole, kończyły właśnie wieczór, kiedy zjawiał się w jadalni Robert Dalmierski, który po długiej konferencji teraz dopiero powrócił do domu.

(D. c. n.)

Komu nadal przysługuje prawo

do kartek żywnościowych I kategorii?—Wyczerpujące wyjaśnienie Ministerstwa Aproprowizacji

Wydział Aproprowizacji i Handlu Zarządu Miejskiego m. Łodzi otrzymał w dniu wczorajszym specjalne wyjaśnienie Ministerstwa Aproprowizacji i Handlu w sprawie kartek żywnościowych.

W związku z pewnymi zmianami w rozdzielnictwie kart zaopatrzenia oraz wstrzymaniem tych kart dla pewnych pracowników, poczynając już od 1-go lutego — Ministerstwo wyjaśnia, że

PRAWO DO KART I-EJ KATEGORII mają nadal:

pracownicy państwowi oraz pracownicy przedsiębiorstw i instytucji państwowych z wyjątkiem Milicji Obywatelskiej, Służby Bezpieczeństwa oraz Państwowej Centrali Handlowej;

pracownicy samorządu terytorialnego, pracownicy powiatowych i wojewódzkich rad narodowych, pracownicy przedsiębiorstw komunalnych użyteczności publicznej oraz samorządowych instytucji nieobliczonych na zysk. Natomiast pracownicy samorządu gospodarczego z kart zaopatrzenia nie korzystają;

ucząca się młodzież: studenci szkół akademickich i uczniowie szkół zawodowych stopnia licealnego;

pracownicy zarejestrowanych i zarejestrowanych organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, z wyjątkiem zrzeszeń kupców, rzemieślników, przedsiębiorców, właścicieli nieruchomości oraz wolnych zawodów;

pracownicy prywatnych przedsiębiorstw budowlanych, które więcej niż 75 procent dochodu brutto osiągają z tytułu robót wykonywanych dla władz, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych lub o charakterze publiczno-prawnym;

pracownicy spółdzielni: „S.P.B.”, „Czytelnik”, „Książka” i „Wiedza. Poza tym karty I kategorii przysługują pracownikom przedsiębiorstw wytwórczych, stanowiących własność lub będących pod zarządem „Spółem”, jeżeli przedsiębiorstwa te więcej niż 75 proc. swej produkcji oddają do dyspozycji Państwa po cenach sztywnych;

sieroty, które straciły oboje rodziców w walce o wyzwolenie Polski spod naziżu hitlerowskiego, o ile uczęszczają do szkół powszechnych i średnich, a nie korzystają z opieki państwa w zakładach zamkniętych;

wdowy po zmarłych więźniach politycznych, po poległych w walce o wyzwolenie Polski spod napadu hitlerowskiego oraz po zmarłych powstańcach śląskich, jeśli mają na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci do lat 16-tych, a nie posiadają źródła dochodu z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych;

inwalidzi wojenni i wojskowi oraz inwalidzi pracy, którzy utracili ponad 45 procent zdolności do pracy i nie mają innego źródła dochodu poza rentą inwalidzką;

Pracownicy państwowi nie powracający do kraju tracą prawa nabyte

Związki Zawodowe zgłosiły projekt nowelizacji dekretu z dn. 14.V. 1946 „o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego pracowników państwowych, przebywających za granicą”.

Projekt ten przewiduje rozwiązanie stosunku służbowego z tymi pracownikami państwowymi, którzy z dniem ogłoszenia dekretu nie powrócą do kraju, przy czym tracą oni wszelkie nabyte prawa urzędnicze, jak renty, emerytury, świadczenia i t.p.

Wymieniony dekret w dotychczasowej formie zaliczał czas służby państwu do dn. 1. IX. 1939 r. tym wszystkim, którzy powrócą do kraju najpóźniej do dn. 5.9. 1946 r., t. zn. w 3 miesiące od dnia ogłoszenia dekretu, lub w 3 miesiące od „ustania przeszkody uniemożliwiającej zgłoszenie się do służby”.

ociemniałi poza zakładami zamkniętymi i ich przewodniczy;

wdowy po pracownikach, którzy otrzymali karty I kategorii i zmarli na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy — na okres trzech miesięcy, poczynając od następnego miesiąca od daty śmierci; członkowie Związku Weteranów Walk rewolucyjnych 1905 — 1918;

zrzeszeni w Związku Weteranów Powstań Śląskich uczestnicy powstań śląskich w wieku ponad 60 lat lub młodszy lecz nie zdolni do pracy;

repatrianci na okres jednego miesiąca, od daty osiedlenia się a repatrianci górnicy zza granicy na okres pierwszych 3 miesięcy;

płatni i ubezpieczeni dozory domów czynszowych w większych miastach zrzeszeni w Związku Zawodowym Dozorców. Wyłączeni są ci dozory, którzy większą część swych dochodów czerpią z zajęć ubocznych;

duchowni wszystkich wyznań oraz za-

konnicy i zakonnice stałe zatrudnieni w instytucjach o charakterze charytatywnym lub kulturalnym;

zdemobilizowani i urlopowani bezterminowo oficerowie, podoficerowie i żołnierze na okres pierwszych trzech miesięcy od daty zdemobilizowania lub urlopowania;

żony pełniących czynną służbę wojskową w Wojsku Polskim.

KARTY RODZINNE OTRZYMUJĄ:

członkowie rodzin osób otrzymujących karty I kategorii;

młodzież ucząca się zamieszkała na stacjach prywatnych;

członkowie rodzin osób pełniących czynną służbę wojskową z wyjątkiem żon, które otrzymują karty pracownicze I kategorii;

wdowy i sieroty do lat 16 po zmarłych więźniach politycznych, po poległych w walce o wyzwolenie Polski oraz po powstańcach śląskich, o ile nie posia-

dają żadnych dochodów i pozostają bez pracy;

osoby pozostałe po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski;

wdowy i sieroty po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski;

żony i dzieci do lat 16 funkcjonariuszy państwowych, poległych w związku z wykonywaniem służby;

kobiety samotne, mające na utrzymaniu dzieci do lat 16-tych;

Jeden z niepracujących członków rodziny, np. matka, córka lub siostra, jeśli w razie śmierci żony pracownika prowadzi pracownikowi gospodarstwo domowe i nie korzysta z kart zaopatrzenia z innego tytułu.

Kartę zaopatrzenia można mieć tylko jedną. Jeżeli ktoś posiada dwa lub więcej tytułów do korzystania z karty zaopatrzenia, to bierze się pod uwagę tytuł najkorzystniejszy dla zainteresowanego.

Dom z... papieru!

Cudowny wynalazek amerykański wytrzymał najcięższe próby. — Nawet czołg nie zniszczył tego papieru

Ameryka ma ustaloną opinię kraju wynalazków. Posiada olbrzymie możliwości techniczne i finansowe — to też może sobie pozwolić na wszelkiego rodzaju eksperymenty.

Ostatnio na przykład wiele szumu robi w Ameryce tak zwany „cudowny papier 1947 r.” Jest on niezwykle odporny, choć napozór niczym nie zdradza swych nadzwyczajnych właściwości. Włókna jego są jednak spojone sztucznie żywicą, dzięki czemu papier ten posiada wielką odporność i trwałość nawet wówczas, gdy znajduje się dłużej czas pod działaniem wilgoci.

Może on służyć do wyrobu ręczników (szczególnie tam, gdzie potrzeba ich w wielkiej ilości, jak n. p. w toaletach kolejowych, w umywalkach dworcowych i t.p.). Papier ten nadaje się równie znakomicie do opakowywania mokrych ryb, mokrych jarzyn i t.p., gdyż torby zrobione z niego nie rozlażą się, jak to się dzieje z torbami ze zwykłego papieru.

Szerokie zastosowanie może też znaleźć nowy papier w postaci prawdziwie higienicznych tapet, które zmywać można wilgotną szmatą. Wielu zwolenników będzie miało papierowe obrusy.

Pierwsze próby, związane z nowym gatunkiem cudownego papieru, podjęte zostały już — jak się okazuje — w r. 1943, kiedy to wojskom stacjonującym w obozie Hood w Teksasie została dana do sprawdzenia stopnia jej wytrzymałości karta papieru, sporządzona z zupełnie nowego gatunku materiału.

Karta ta została wrzucona 20 razy do wody, bita kółką, smarowana tłuścikiem, włożona do benzyny, następnie do błota i zdeptana nogami, wrzucona do mydła, przybita do podłogi w kantynie, poczem przemaszerował przez nią cały pulk. Na zakończenie zaś przez kartę papieru... przejechał czołg!

Jak wynika ze złożonego wówczas raportu — wszystkie te próby nie zaszkodziły wcale magicznej kartce papieru. Wszystko wytrzymała!

Obecnie udoskonalona się jeszcze masa papierowa przez dodanie wosku i kombinację dwóch gatunków sztucznej żywicy — osiągając zupełną nieprzemakalność papieru oraz wytrzymałość na duże ciężary.

Między innymi dokonano takiej próby: sporządzono torbę z kilku warstw tego papieru, wsypano do niej 50 kg. mąki i... wrzucono pakunek ten do słynnego wodospada Niagara. Po prawie 8 godzinach wyłowiono torbę z wody i stwierdzono, że znajduje się ona w zupełnie dobrej formie, a mąka jest — o dziwo — sucha.

Nie na tym jednak koniec możliwości wykorzystania tego cennego papierowego wynalazku. Można jakoby budować z niego... również domy i to niekoniecznie tylko w Japonii, gdzie tamtejsza ludność przyzwyczajona jest do tego rodzaju budowli.

Na terenach Instytutu Doświadczalnego Chemii Papieru w Appleton postawiono no pierwszy próbnny dom z kartonu, którego budulec kosztował zaledwie 50 dolarów!!

Ściany zrobione są z falistego, grubego na całą karton, który jest tak silny, że nie trzeba było używać nawet ram.

W roku bieżącym Ameryka ma zamiar wydatnie zwiększyć produkcję tego papieru, tak by móc go nawet eksportować. Może i my doczekamy się zatem kartonowych domów? W naszym zniszczonym kraju choćby na przejście wy użytek, wobec panującego głodu mieszkaniowego, może nie byłoby to i takie znów wie? (b&)

Von dem Bach przyjechał!

Sprawca zniszczenia Warszawy znalazł się w bliskim sąsiedztwie Fischera i Leista

Wczoraj późno wieczorem, pociągami paryskim z Norymbergii, przyjechał konwojowany przez służbę bezpieczeństwa generał von dem Bach.

Von dem Bach został „wypożyczony” na kilka dni jako świadek w procesie Fischera. 7 lutego ma nastąpić konfrontacja tych dwóch „opiekunów” Warszawy.

Pociąg paryski przyjechał z przeszło

czterogodzinnym opóźnieniem. Przed dworcem głównym już od godziny 18 czekał olbrzymi Studebaker.

Do samochodu wsiada von dem Bach w asyście konwojentów. O godz. 23.30 przybył on do więzienia mokotowskiego.

Sprawca zniszczenia Warszawy osadzony został na oddziale niemieckim. Cela jego mieści się na tym samym korytarzu, co cela Fischera i Leista.

Podwyższali cenę chleba

Dobrana trójka skazana na grzywny

Podczas kontroli w sklepie spożywczym Kazimierza Marcinkowskiego przy ul. Kopernika 23, stwierdzono, że za 1 kg. chleba zamiast urzędowej ceny zł. 22 i pół pobierał on po 30 złotych.

Sklepiarz oświadczył, że chleb dlatego sprzedaje drożej niż inni, bo sam płaci drożej dostawcy pieczywa, którym jest Józef Partyka, ekspedient piekarni Kazimierczyka przy ul. Rakietowej 20.

Według oświadczenia Marcinkowskiego płacił on Partyce za dwukilogramowy bochenek 55 złotych.

Z kolei zainteresowano się piekarzem Kazimierczakiem. Oświadczył on, że zajmował się tylko wypiekiem chleba, wyłączone zaś na ekspedycję i sprzedaż od pieczywa oddał swemu współpracownikowi Partyce, któremu liczył po 21 i pół złotego za kilogram, dając mu w dodatku wóz do dyspozycji oraz 3 proc. od sprzedanego chleba.

On sam Kazimierczak nawet nie znał

swych klientów, z którymi kontaktował się i złatwiał wszelkie interesy tylko i wyłącznie Partyka.

Jak więc z tego wynika, zarobki p. Partyki, który kupował chleb po 21 i pół zł. kilogram a sprzedawał po 27 i pół i jeszcze otrzymywał do tego 3 proc. prowizji od sprzedanego pieczywa, były wcale nie złe.

Cała trójka została pociągnięta do odpowiedzialności. Sprawa ta znalazła się wczoraj na wokandzie sądu starościńskiego, który za pobieranie nadmiernej ceny za chleb ukarał wszystkich trzech tj. piekarza, ekspedienta i sklepiarza, skazując pierwszego na 20.000 zł. grzywny, — drugiego na 10.000 zł. i trzeciego na 1.000 złotych grzywny.

Umowy umowami, ale chleb nie może być sprzedawany drożej ani o grosz, niż to ustala Społeczna Komisja Kontroli Cen!

Program radiowy na dziś

12,05 (z łodzi) Audycja dla świetlic rolniczych — w wyk. międzyswiatlicowego zespołu artystycznego (Ork. K.E.L. p/d M. Nie wiadomskiego oraz J. Kowalska i S. Kotlicki z PZPB Nr. 5); 12,35 (z łodzi) Recital śpiewaczy C. Izzygrymów — kontralt, przy fortep. W. Klimowiczowa; 12,55 „10 minut poezji”; 13,05 Koncert Zespołu Instrumentalnego J. Cajora; 14,00 (z łodzi) Pog. J. Zakrzewskiej pt. „Osiągnięcia Polskiej Spółdzielni”; 14,10 (z łodzi) Wiadomości sportowe; 14,15 (z łodzi) Recital ołtówkowy M. Szaleskiego, przy fortep. prof. K. Bocawicz; 14,40 (z łodzi) Kronika i komunikaty; 14,45 (z łodzi) Koncert reklamowy; 15,00 Stuchowisko dla dzieci pt. „Bośń o korsarzu Palemonie”; 15,25 „Przy głosniku”; 15,30 Pog. sportowa; 15,40 Aud. z cyklu „Nabożne pieśni muzyka” w wyk. O. Łady — sopran; 16,00 Dziennik; 16,30 Audycja dla chorych; 16,45 „Głos Młodych”; 16,55 Aud. dla młodzieży; 17,05 „U naszych przyjaciół”; 17,25 (z łodzi) Aud. rozrywkowa pt. „Syrrena przed mikrofonem” w opr. S. Grodziańskiej; 17,55 Z życia kulturalnego; 18,45 Muzyka; 19,00 (z łodzi) Ze świata pracy — „Rozwój kolejnictwa na przestrzeni roku” — wywiad z dyr. Askonaszem w opr. L. Łętowskiego; 19,10 (z łodzi) Chwila muzyki z płyt; 19,15 (z łodzi) „Alicja przed mikrofonem” — fel. S. Grodziańskiej; 19,25 Koncert symfoniczny — w przerwie — dziennik; 21,45 Radiowy Uniwersytet Ludowy; 22,00 Kwadrans prózy; 22,15 Program na jutro; 22,25 (z łodzi) Koncert życzeń; 22,50 Audycja literacka; 23,10 Ostat. wiad. dziennika radiowego; 23,30 (z łodzi) Program na dzień jutrzejszy; 23,33 (z łodzi) Zakończenie audycji i Hymn.

KINA

POLONIA (Piotrkowska 67) — „Zakazane piosenki”
WISLA (Daszyńskiego 1) — „Syn pułku”
ADMA (Stalica — Główna) — „Syn pułku”
TATRY (Stenkwicza 40) — „Ich stu o ena jedna”
GOTNIA (Daszyńskiego 2) — „Twardzi ludzie”
TRĘCHA (Piotrkowska 108) — „Zuch dziewczyna”
BALTYK (Narutowicza 20) — „Maksym”
HEL (Legionów 2-4) — „Twardzi ludzie”
STYLOWY (Kilińskiego 123) — „Romans pajaca”
WŁOKNIARZ (Próżna 16) — „Zakazane piosenki”
ROBOTNIK (Kilińskiego 172) — „Nowe pokolenie”
PRZEDWIOSNIE (Zeromekiego 76) — „Zuch dziewczyna”
ROMA (Rzgowska 34) — „Zamieć śnieżna”
REKORD (Rzgowska 2) — „Zygmunt Kłowski”
BAJKA (Franciszkańska 31) — „Zeja”
WOJNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) — „Ulica włoczyńców”
ACHETA (Zgierska 28) — „Uwodziciel”
ŚWIT (Bałucki Rynek 5) — „Sekretarz Rejkomu”
KINO OŚWIATOWE (Rzgowska 94) — „Była sobie dziewczyna”.

Dług wdzięczności

pragnie spłacić polskiej rodzinie ocalony przez nią lotnik angielski

Sceptycy twierdzą, że nie ma na świecie wdzięczności. Na szczęście rzeczywistość zadaje niekiedy kłam tym niewesółym twierdzeniom.

Przed paru dniami przybył do Polski angielski poseł, członek Partii Pracy, Mr. Crawley właśnie w celu... spłacenia zaciągniętego na naszej ziemi podczas wojny długu wdzięczności.

W 1942 roku oficer lotnictwa Crawley został zestrzelony przez Niemców i dostał się do obozu jeńców we Wrocławiu.

W nocy z 4-go na 5-go marca 1943-gor. dzielnemu lotnikowi udało się zbiec. Podał on przez Polskę dostać się do granicy szwajcarskiej.

Ciężka, emocjonująca i niebezpieczna była to przeprawa. W nocy 6 marca 1943 zgłodniały i przemarznięty angielski oficer lotnictwa zaryzykował nocleg w pewnej wsi polskiej, której nazwy nie pamięta, wie tylko, że znajdowała się ona między Nakłem a Bydgoszczą. Nazwiska polskiej rodziny, która udzieliła mu niezwykle serdecznego schronienia — pomimo,

że przechowywanie angielskiego zbiega groziło jej przecież utratą życia — również nie może sobie Mr. Crawley przypomnieć. Nazwiska polskie są bardzo trudne do zapamiętania dla cudzoziemca, a nie można było wówczas ryzykować zapisywania sobie nazwisk, by ludzi tych, przy ewentualnym „wpadku” nie narażać.

Kilka lat minęło do tamtej pamiętnej nocy. Nie zapomniał on jednak o tych, co mu pomogli w najcięższych chwilach. — Chcąc i mając możliwość zrewanżowania się za pomoc, jakiej od nich doznał, — przyjechał specjalnie do Polski celem odnalezienia tej rodziny.

Czy mu się uda? Posiadane przez Mr. Crawleya wiadomości są przecież tak nędzne, a przez polską ziemię przeszła jeszcze potem taka nawalnica wojenna, że — kto wie, gdzie w chwili obecnej znajduje się rodzina z wioski między Nakłem a Bydgoszczą?

Pocztówki wielkanocne

w 26-ciobarwnych wzorach na bezdrzewnym kartonie pocztówkowym w znanym wykonaniu Zakładów Graficznych Drukarni Św. Wojciecha w Poznaniu

od 15 lutego sprzedawać będą

Składy Papieru i Tektury

STANISŁAW DOLEWSKI, Spółka Komandytowa

Centrala: POZNAŃ, ulica Przemysłowa Nr. 25, tel. 48-80 i 48-91

Sprzedaż drobnicowa: ul. Kantaka 5, tel. 23-01.

Oddziały: ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 108, tel. 214-85. Sklep detaliczny: ul. Piotrkowska 42, tel. 210-07.

WARSZAWA, ulica Lwowska Nr. 17, tel. 870-90.

Andrzej Zariski

Czy więc nie rozmówić się z nim szczerze? Skoro Adolfowi nie zależy na niej tak bardzo, może wspaniałomyślnie pozwoli jej odejść.

— Może jeszcze obdaruje mnie na pożegnanie? — zastanawia się chytra Niemka, a w tej samej chwili przychodzi jej do głowy, że i tak musi wrócić do domu, bo nie zostawi przecież na pastwę losu kosztowności i tego wszystkiego, co ofiarowała jej dotychczas laska Adolfa.

O tym ostatnim momencie nie odpowiada jednak przeornie Helmutowi na łomaski tłumaczy mu, że nie może rozstać się ze swoim przemożnym i mściwym przyjacielem nie zamieniwszy z nim paru bodaj słów.

— Wierzę, że Adolf ustąpi. W przeciwnym razie dwójka zlikwiduje swoje sprawy i przyjadę do ciebie do Kolonii.

— Struje chce jej wierzyć. Przygarnia ją do siebie raz jeszcze.

— Obiecujesz mi to słowem honoru? — zagląda jej w oczy.

— Przysięgam ci! — Ewa jest zresztą w tej chwili bardzo szczerą.

Jeszcze jeden pożegnalny pocałunek. Potem cicho powiada Helmut.

— A ja z kolei przysięgam ci, że jeśli i tym razem sprawisz mi zawód, nie zobaczysz mnie już nigdy więcej.

— Bądź spokojny, przyjadę do ciebie z całą pewnością! — uśmiecha się Ewa, stojąc we drzwiach.

Ale rzecz dziwna: Struje spogląda na nią ze smutkiem. Jakies przeczucie powiada mu, że widzą się po raz ostatni...

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY

HITLER JAKO OTELLO

Adolf Hitler zaniepokojony był tajemniczym zniknięciem Ewy Braun.

Pochłonięty ostatnio sprawami pań-

60

stwowyj pierwszej wagi poświęcał jej niewiele uwagi. Chwilami nawet zapomniał o jej istnieniu.

Nie mniej musiał przywiązać się do niej, skoro teraz odczuł mocno jej brak.

— Co się z nią stało? Czy zdarzyło się jej jakieś nieszczęście? Czy też padła ofiarą tych, którzy nie mogą ugodzić mnie osobiście, zemścili się na mnie uprowadzając Ewę Braun — żalił się dyktator Niemiec w kółku swoich najbardziej zaufanych przyjaciół.

— To jest z pewnością sprawa komunistów — oświadczył uroczysto, podnosząc do góry wielki palec podpalacz Reichstagu Hermann Goering.

— A ja twierdzę, że zrobili to Żydzi — zaopiniował krótko Rosenberg, autor książki „Blut und Ehre”.

Najbliższy prawdy był Józef Goebbels. Przyszło mu bowiem do głowy przypuszczenie, że kochanka Hitlera znużona kaprysami zwyrodnialca, mogła po prostu porzucić go. Nie wypowiedział jednak głośno swej myśli, tylko przeglądając jakiś album zagwizdał bardzo cichutko:

„Kobieta zmienną jest...”

Terkotały dzwonki telefonów, postawiono na nią całą całą tajna i kryminalna policja Berlina.

Zarządzono ostre pogotowie straży pogranicznych, zaalarmowano władze bezpieczeństwa całych Niemiec.

Krzyżowały się niespokojne depechy. Wołały głośno tajemne szyfry radiostacji.

Przetrasnięte berlińskie kostnice, prze-

UWAGA! UWAGA!

ISKRA

Restauracja Spółdz. Zarob. Inw. Woj. R.P.
SRÓDMIEJSKA 14

po gruntownym remoncie ponownie otworza swoje podwoje
 Smaczna tania kuchnia.
 Doba doborowa od 17—22.00.

KIEROWNICTWO
 Telefon 184-02.

OGŁOSZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na roboty remontowe w Szpitalu Skórnym przy ul. Tramwajowej 15.

Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego, należy składać w Wydziale Odbudowy, ul. Piotrkowska 64, I piętro, pokój 5, do dnia 10 lutego 1947 roku, do godziny 12-ej w kopercie należyście zamkniętej z napisem: „Oferta na roboty remontowe w Szpitalu Skórnym przy ul. Tramwajowej 15.”

Szczegółowe informacje oraz ślepy kosztorys z warunkami przetargu otrzymać można w Wydziale Odbudowy, Oddział Budowlany ul. Piotrkowska 64, II piętro, pokój 115.

Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru ofert lub unieważnienia przetargu bez podania powodu.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 12-ej.

Wadium przetargowe zgodnie z przepisami obowiązującymi w wysokości zł. 3.500,— należy złożyć w Kasie Zarządu Miejskiego ul. Roosevelta Nr. 15, a kwit wplaty dołączyć do oferty.

Łódź, dnia 29 stycznia 1947 roku.
 Zarząd Miejski w Łodzi.

OGŁOSZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie robót wykończenia nowych przebudowy wnętrza Filharmonii Łódzkiej.

Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego, należy składać w Wydziale Odbudowy, ul. Piotrkowska Nr. 64, I piętro, pokój Nr. 5 do dnia 15 lutego 1947 r. do godziny 12-ej w kopercie należyście zamkniętej z napisem „Oferta na wykonanie robót wykończenia nowych przebudowy Filharmonii Łódzkiej”.

Szczegółowe informacje oraz kosztorys ślepy z warunkami przetargu otrzymać można w Wydziale Odbudowy, Oddział Budowlany ul. Piotrkowska 64, II piętro, pokój Nr. 115.

Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru ofert lub unieważnienia przetargu bez podania powodu.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 12-ej.

Wadium przetargowe zgodnie z przepisami obowiązującymi w wysokości zł. 50.000,— należy złożyć w Kasie Zarządu Miejskiego ul. Roosevelta Nr. 15, a kwit wplaty dołączyć do oferty.

Łódź, dnia 30 stycznia 1947 roku.
 ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

szukano podziemne ścieki i kanały. Ale ni komu nie przyszło do głowy, że ta, która jest teraz centralnym punktem zainteresowań niemieckich władz bezpieczeństwa, przeżywa słodką sielankę w zacisznym pokoju hotelu Continental...

Hitler denarwował się coraz bardziej. Gryzł paznokcie, skubał wąsika, dwa razy kopnął swojego lokaja. Tego dnia zapomniał się nawet upudrować i zmierzwione były jego tak zwykle starannie po napoleońsku uczesane włosy.

Było już późno po południu.

Dyktator Niemiec siedział w swoim prywatnym apartamencie w nowoczesnie rozbudowanym gmachu Kancelarii Rzeszy.

Ubrany był po domowemu: w białą bonzurkę, a na nogach miał mocno przydeptane pantofle.

W kąciakach jego ócz czaiło się zmęczenie. Twarz była zmięta i żółta.

Minął już trzeci dzień od chwili zniknięcia Ewy, więc kochanek jej utwierdził się w przekonaniu, że przydarzyć musiała się jej jakaś tragedia.

Nagle drgnął.

Ktoś zapukał cicho do drzwi a zaraz po tem ukazała się w nich Ewa Braun. Adolf Hitler zerwał się z miejsca.

— Co się z tobą stało? — zawołał pod ekscytowany. — Gdzieżeś była?

Ewa Braun usiadła na krześle, zakładając wysoko nogę na nogę. Potem wyjęła z torebki papierosnicę, otworzyła ją i zaczęła zapalać papierosa.

(D. c. n.)

SPORT

Kto wziął puchary?

Nagrody zginęły w drodze do Krakowa

Trzydniowe rozgrywki hokejowe w Łodzi nie wyłoniły mistrza, dopiero po niedzielnym spotkaniu Cracovii z Wisłą będzie wiadomo komu w udziale przypadnie ten zaszczyt. Mistrz będzie w niedzielę wyłoniony, ale nie wiadomo czy do tej pory znajdują się dla niego oraz wicemistrza puchary.

Jak donosi prasa krakowska w drodze powrotnej w nocy z niedzieli na poniedziałek z Łodzi do Krakowa (na linii Łódź-Kaliska — Katowice) ktoś z podróżnych przez pomyłkę zabrał przed stawicielem Polskiego Związku Hokeja na Łódzie teczkę z dwoma pucharami.

PZHL zwraca się do tego podróźnego lub innego znalazcy o zwrot tych pucharów pod adresem PZHL, Kraków Wenecja 3-4.

Burzliwy mecz

zdołł mistrzostwo w tenisie stołowym

Trzeci, decydujący mecz o drużynowe mistrzostwo Łodzi w tenisie stołowym pomiędzy zespołami DKS — Elektrownia przyniósł niezaczone zwycięstwo zespołowi DKS w stosunku 5:4.

Trzeba z góry zaznaczyć, że rozgrywki odbywały się w niestandardnych warunkach, gdyż licznie zgromadzona publiczność zachowywała się nieporadnie. Doszło nawet do bójk między zwolennikami klubów, którą dzięki interwencji rozważnych widzów obecnych na sali w porę zlikwidowano.

Zawodnik Elektrowni, Kościwicz uległ w trakcie gry kontuzji nogi, lecz mimo to rozegrał jeszcze dwie partie. Poświęcenie swe odpokutuje obecnie w szpitalu, dokąd przewieziono go niezwłocznie po zakończeniu zawodów.

Jak nas informują, Elektrownia postanowiła zgłosić protest, w którym specjalnie podkreśla niestandardne warunki, w jakich odbyło się to decydujące o tytule mistrza Łodzi spotkanie.

Znow mecz hokejowy

L. K. S. — Partyzant w Łodzi

Na nadchodzącą niedzielę zapowiada nam LKS mecz hokejowy. Ojciec na przyjazd do Łodzi nadeszła drużyna bydgoska Partyzant. Jest to zespół Miłocińskiego K.S., który w rozgrywkach swego okręgu zdobył tytuł wicemistrza.

LKS zaakceptował podane warunki i postanowił połączyć mecz ten w jedną całość ze spotkaniem LKS II — TUR o mistrzostwo klasy B. Mecz Partyzant — LKS rozpocznie się o godz. 17, spotkanie LKS II — TUR o dwie godziny wcześniej. Będzie to jedyna poważniejsza impreza sportowa na łódzkim gruncie w najbliższą niedzielę.

Czesi zapraszają

boxerów L. K. S. na rewanż

Powodem odwołania Livansky'ego z reprezentacji, jest wyjazd Boxing Clubu do Szwecji. Livansky jest jedynym reprezentantem wagi ciężkiej w tym klubie i dlatego to Związek Czeski postanowił go zwolnić.

Boxing Club oczekuje przybycia pięściarzy LKS, którzy winni mu są rewanż. Poza tym łodzianie zostali zaproszeni również do Pilzna oraz Karlovy Vary. Czesi pamiętają dobrze gościnne przyjęcie jakiego doznali w Łodzi i chcą koniecznie odwzajemnić się. Termin wyjazdu LKS do Czechosłowacji narazie ustalić się nie da, gdyż zajęte są one mistrzostwami drużynowymi Polki. Wyjazd nastąpi chyba nie wcześniej niż po zakończeniu mistrzostw drużynowych i indywidualnych.

Są zmiany w składach Czesi bez Livansky'ego. — Bazarnik zachorował. — Kto z kim walczy i kto sędziuje w Warszawie i Łodzi

W składach reprezentacyjnych drużyn pięściarskich na niedzielny mecz międzypaństwowy Polska — Czechosłowacja zaszły pewne zmiany.

Jeśli chodzi o reprezentację Czechosłowacji, to wystąpi ona bez Livansky'ego w wadze ciężkiej. Jest to bardzo poważne osłabienie drużyny, gdyż Rademacher, względnie drugi rezerwowo, Nekolny, brat znanego zawodowca, nie są w stanie godnie go zastąpić. Natomiast obsada innych kategorii pozostaje bez zmian.

Jakie konsekwencje wyciągnie z tego PZB i czy zechce wzmocnić reprezentację Polski w wadze ciężkiej przez zamianę Klimeckiego na Niewadziła — to już sprawa kapitała związkowego. Dla nas nie ulega wątpliwości, że Niewadził jest stanowczo lepszy od Klimeckiego i powinien znaleźć się na jego miejscu. Szanse uzyskania dwóch punktów w wadze ciężkiej (które przy Livanskim uważano za stracone z góry) wzrosły znacznie i przez odpowiednią zmianę obsady tej kategorii należałoby to wykorzystać.

Dobrze się stało, że PZB odstąpił od początkowego projektu wystawienia na meczu w Warszawie i Łodzi Olejnika. W ten sposób doszedł do głosu Wikliński, a już jego sprawą jest, by dowiedzieć, że uczyniono trafny wybór. Od roku

niemal Olejnik jest w Polsce niezastąpiony, a do spotkania eliminacyjnego Olejnik — Wikliński, które byłoby najlepszym sprawdzianem wartości nowego kandydata nie doszło i zapewne nie prędko jeszcze dojdzie.

Ostatecznie w niedzielę walczyć będą w ringu następujące pary:

w wadze muszej Bazarnik — Zachara;

w wadze koguciej Grzywocz — Stębliki;

w wadze piórkowej Leczkowski — Macela;

w wadze lekkiej Sowiński — Griga;

w wadze półciężkiej Olejnik — Blesak (względnie Kondela);

w wadze średniej Kolczyński — Torma (względnie Carda);

w wadze półciężkiej Szymura — Carda (względnie Rademacher);

w wadze ciężkiej Klimecki — Rademacher (względnie Nekolny).

Obsada w czeskiej reprezentacji wagi średniej, półciężkiej i ciężkiej nastąpi niemal w ostatniej chwili. Czesi liczą się z ciężką przeprawą jak ich czeka w drugim spotkaniu w Łodzi i muszą mieć odpowiednią siłę w rezerwie; zwłaszcza, że nie bardzo liczą na sukces w Warszawie.

Mecz Polska — Czechosłowacja w Warszawie sędziować będzie w ringu se-

dzia poznański K. Derda. Jest on jednym z najlepszych sędziów ringowych w Polsce. Na punkty natomiast — Szwed, dr. Ullmark, T. Pasturczak (Warszawa) i jeden sędzia czechosłowacki o nieznanym na razie nazwisku.

W Łodzi w ringu ujrzymy sędziego Kowalskiego (Poznań), a na punkty będą sędziowali pp. Sikorski (Łódź), Plewicki (Warszawa) i znów sędzia czechosłowacki niewiadomego nazwiska. Dla naszego „króla humoru“ w boksie, ob. Zaplatki znalazła się też specjalna funkcja, będzie on mianowicie witał gości na granicy w Zembrzydowicach.

Pięściarze czescy zjeżdżają do Warszawy w sobotę. Miara zainteresowania społeczeństwa sportowego w Czechach meczem niedzielnym jest przyjazd z drużyną aż czterech dziennikarzy sportowych, wraz ze sprawozdawcą czeskiego radia.

Jak się dowiadujemy w ostatniej chwili, Bazarnik wyznaczony do wagi muszej, zachorował i start jego jest nie pewny. Gdyby ślązak nie wyzdrowiał władze PZB staną przed trudnym problemem do rozwiązania. Jedynymi kandydatami są łódzkie „muchy“ Stasiak i Kamiński, gdyż poza nimi nie widzimy odpowiednich kandydatów. Zresztą i oni też będą musieli z Zachara ciężką przeprawę.

Zaraźliwy przykład

Dlaczego poziom obrad jest tak niski? — Delegaci wykazują brak zrozumienia najistotniejszych interesów sportu polskiego i własnych

Znajdujemy się obecnie w sezonie największego nasilenia walnych zgromadzeń. Wszyscy radzą nad dotychczasowymi osiągnięciami i nad tym co w najbliższej przyszłości budować się zamierzają.

Zebrań te to tafla lustrzana, w której znajdujemy wiernie odbicie tych, którzy sport prowadzą i rozbudowują. W odbiciu tym widzimy postacie poważne, trzeźwo myślące i ujmujące trafnie zagadnienia dnia dzisiejszego i takie, które nie potrafiły wyrobić sobie szerszego poglądu widzenia na sprawy zasadnicze i dla których jedynym kryterium oceny jest interes ciasnych podwórek, które reprezentują — wreszcie i postacie wręcz groteskowe.

Do takich wniosków doszliśmy — nie stety — na podstawie odbytych już zebrań. Nieszczęśliwie popisały się nasze związki okręgowe. Obradowali lekkoatleci, hokeiści, pływacy, reprezentanci piłki ręcznej, a ostatnio i nożnej. Lekkoatleci, jako pierwsi, strzelili kapitalne głupstwo, gdyż obrady ich minęły pod znakiem nieporównanych występów jednostek charakteryzujących najlepiej ich samych.

Zamiast zająć się tym co było im przeznaczone, podjęli nieudolne próby oceny działalności prasy sportowej, do czego absolutnie nie są powołani, wysilając się przy tym na ton mentorski. Dało to w sumie dość pocieszne widowisko, o którym głośno było w całym kraju. Niezdrowe wysiłki te z miejsca spłakaly się (na gorąco) z należytą od-

powiedzią. Nie podobało się niektórym działaczom piłki ręcznej, że prasa sportowa zajęła biegunowo różne stanowisko w znanej sprawie wyznaczenia komisarza. Okazało się jednak, że było ono jedynie słuszne, gdyż rewolucyjne zmiany wstrząsnęły nadto silnie młodym, okrzepłym organizmem LOZPR i łódzkie piłce ręcznej wyrządzono przysługę — niedźwiedzią przysługę.

Poziom obrad walnych zgromadzeń był na ogół ubożuchny. Nawet LOZPR nie zdobył się na wyższy poziom, co jest tym dziwniejsze, że sport ten skupia najbardziej wyrobionych działaczy.

Kwestia utworzenia ligi piłkarskiej i omawianie wniosków z tym związanych najlepiej świadczy, że tylko pod kątem własnych, zresztą źle pojętych interesów obradowała Łódź.

Nagle Łódź nie życzy sobie ligi i postanowiła domagać się reasumpeji odnośnej uchwały walnego zebrania PZPN! Łódź nie chce ligi, chociaż szarpi się na awans do klasy państwowej daje się dwu, a może nawet i trzem klubom. Kapitałny w tym wypadku jest fakt, że klub wyznaczony do eliminacji (czytaj ZZK) poparł ten wniosek!!! Czyżby kolejarze łódzcy aż tak słabo orientowali się w sytuacji? Czy granica ich ambicji sportowej nie sięga dalej poza ramy okręgowej klasy?

Oto klasyczny przykład braku wyrobienia i niezrozumienia nie tylko interesów sportu piłkarskiego w skali ogólnopolskiej, lecz i własnych. Słusznie też zapytałismy, czy ZZK. postępuje nadal-

konsekwentnie, zrezygnuje z udziału w rozgrywkach eliminacyjnych o wejście do ligi, skoro wypowiedział się przeciwko jej powstaniu.

Stanowisko okręgu łódzkiego jest w sprawie ligi bez znaczenia. Na szczęście Łódź nie dysponuje poważniejszą ilością głosów na walnym zebraniu PZPN i wniosek ten nie ma szans powodzenia. Liga piłkarska powstanie bo powstać musi. Sport piłkarski nie może się dusić w ciemnych ramach klasy A, bo rozsądza je. Stworzenie klasy państwowej jest nakazem życia samego.

Szymura nie chce

więcej walczyć w Warszawie

Skandaliczne zajęcia, które miały miejsce w Warszawie na meczu Grochów — Warta tak rozgorczyły Szymurę, że zapowiedział on, iż nie wystąpi więcej na ringu w Warszawie. A tu jak na złość musi walczyć już w niedzielę w meczu z Czechosłowacją. A udziału w tym meczu Szymurze odmówić nie wolno.

Zabawa

Towarzystwo Przyjaciół Żołnierza Odział w Łodzi ul. Piotrkowska 97 urządza w dniu 1.II, o godz. 21-ej w sali własnej przy ul. Piotrkowskiej 97 Zabawę Tanczną na którą uprzejmie zaprasza miłych gości i sympatyków T-w-a.

Wstęp zł. 75 plus 5 zł. Pomoc Zimowa. Cel kowity dochód przeznaczony na cele T-w-a.

Dokąd dziś pójdziemy

PANSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO

ul. Stefana Jaracza 27
Dzisiaj przedstawienie zawieszono. Jutro „Kra rowiaczy i Górale”.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA
ul. Daszyńskiego 34

Dzisiaj i codziennie o godzinie 19-tej minut 15 sztuka T. Gaycego „ROMER I ORCHIDEJA” z udziałem Woszczerowiczem i Danuta Szafarską w rolach tytułowych na czele całego zespołu.

Reżyseria — Józef Wyszomirski, dekoracje i kostiumy — Jan Kosiński. Kasa czynna od 10 do 12-tej i od 15. tel. 123-02.

TEATR TUB
ul. 11 listopada 21

Dzisiaj przedstawienie dla szkół o godz. 15,30 „Pan Damazy”. Wieczorowego przedstawienia nie ma.

TEATR „SYRENA” Traugutta 1
Dzisiaj i codziennie przedstawienie komedii Henninga i Vshera „PANI PREZESOWA” w opracowaniu i z piosenkami Jerzego Jurando ta. Poca. przedat. 19,30. Kasa czynna od 10-13 i od 16-tej. Tel. 272-70.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”
Dzisiaj o godz. 19 operetka F. Lehara „Hrabia Luxemburg”. Udział bierze cały zespół artystyczny z Heleną Makowską i Michałem Lutowym na czele.

Bilety wcześniej do nabycia w księgarni przy ul. Piotrkowskiej 102a, a od godz. 17 w kasie teatru.

TEATR GONG Południowa 11.
Codziennie tryskając humorem i dowcipem program kawałowy „Tylko dla dorosłych”. Na czele zespołu Ola Obarska i Romuald Gierasieński.

GWARANTOWANA — najlepsza — nietrująca i najtańsza pasta do podłóg tylko

„ROBOT”

Uwaga! W sobotę dn. 1.11. 47 r. o godz. 19-tej odbędzie się

Wielka Zabawa Karnawałowa

w Ksawerowie w Domu Ludowym. Wstęp na powyższą zabawę 100 zł. wraz z losem szczęścia na którą zaprasza

KOMITET ORKIESTRY M. O.

Zaofiarowanie pracy

LEKARZ dentysta otrzyma pracę na dobrych warunkach, Tel. 223-80, godz. 15 — 18. 2828

POSZUKUJEMY natychmiast rutynowaną energiczną kłasię, niskie stolówki obznajmioną z wszelkimi pracami biurowymi wchodzącymi w zakres powyższego stanowiska. Zgłoszenia wraz z fotografią Zakłady Przetwórcze Owoców i Warzyw „Społem” Zd. Wola Przemysłowa Nr. 3. 2611

KSIEGOWOZ — bilansistę i kalkulatora poszukują Państwowe Zakłady Przemysłu Bawełnianego w Zgierzu. Wiadomość: Zgierz, 1-go Maja 4. lub: Łódź, Piotrkowska 177, tel. 170-52 2720

WYKROWAWCZYNI — pielęgnarka do półrocznego dziecka potrzebna od zaraz. Wiadomość: Zachodnia 70 — 2 tel. 110-29. 2661

Poszukiwanie rodzin

ETO przebywał w Niemczech w Koldingen koło Hannoveru z Henrykiem Głozą (Ogłozą) i posiada jakąkolwiek wiadomość proszony jestawiadomić żonę. Łódź, N-Zarzewska 7-51 2612

IAN BENCZARSKI poszukuje swej rodziny Ben czarskich ze Stanisławowa. Wiadomość, Zgierz, Orzeszkowej 3. Dymkowski. 2827

Nauka

KJRY KROJÓW męskiego i damskiego przeprowadza Instytut Przemysłowo-Rzemieślniczy w Łodzi. Zapisy przyjmuje Sekretariat, Marsz. Stalina 7, w godzinach 9-15. 2634

KORSY kierowniców sam chodowych przy ul. Wólczańskiej 27. Zapisy przyjmuje sekretariat od 10 — 12 i 16 — 18. 1851

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze

LECZNICA-PRZYCHODNIA Piotrkowska Nr. 3
Porady ambulatoryjne i domowe lekarzy specjalistów, przyjęcia 10-19, tel. 216-48. 139.
DR. ŚWIECİŁO ADAM, choroby kobiece i akuszeria. Zawadzka 38, godz. 4-6 360
Dr MIKOŁAJ BORNSTEIN akuszeria, ginekologia, Traugutta 8. 2566

Dr med. GUSTAW MARIKIEWICZ, choroby skórne i weneryczne, Piotrkowska 109 m. 8. Tel. 138-52. 821
Dr. NATAYSKI WITOLD chirurgiczne i kobiece Andrzeja 7 od 4-7. 592
Dr ZIOMKOWSKI 6 Sierpnia 2. weneryczne, skórne, 9-12, 5-7. 356

Dr med. RUDREWICZ ZYGMUNT specjalista chorób wenerycznych skórnych. Piotrkowska 108. — Przyjmuje od — 10 i od 3-7. 2589
Dr KOWALSKI MIECZYSLAW, specjalista chorób skórnych i wenerycznych, Al 1 Maja Nr 3 przyjmuje 8-10, 3-6. 141

Dr med. GŁAZER, choroby skórne i weneryczne. Ordynuje 5-8 pp. Andrzeja Nr. 28, tel. 179-1C. 143
Dr. TADEUSZ CHĘCINSKI, asystent szpitala skórno-wenerycznego św. Marii Magdaleny, przyjmuje 4-6, Piotrkowska 157, tel. 203-11. 140

Dr medycyny ANTONI MAJEWSKI choroby kobiece i wewnętrzne, od 3-5. Legionów 1/3 m i Telefon 216-82.
LEKARZ DENTYST. Tadeusz Mintz. Leczenie chorób zębów, jamy ustnej, zęby sztuczne. Południowa Nr. 46. Przyjmuje. Telefon 268-91. 151

Dr. LENCZEWSKI — choroby kobiece i akuszeria, Sienkiewicza 51, godz. 3-7 tel. 181-47 589
Dr. REICHER Specjalista chorób wenerycznych Południowa 26, przyjmuje 2-5. 92
Dr. med. MIRS. IGNACY akuszeria, choroby kobiece. Żeromskiego 37 tel. 257-23. 1469

Dr JAN FALKOWSKI, chirurg-urológ, specjalista chorób nerek, pęcherza, dróg moczowych, Piotrkowska 23-4, (3-4) tel. szpitalny 250-70, gabinetu 191-89. 150
Dr. KOWALCZYK JERZY, choroby skórne i weneryczne, przyjmuje Żeromskiego 41-1. 3-6. Tel. 150-53. 90

Dr. ŁOZA EMIL, specjalista chorób skórnych, wenerycznych, przyjmuje od 3-6, tel. 179-56. Sienkiewicza 34. 91
AKUSZERKA ŁAGOWSKA IRENA abiturientka Warszawskiej Kliniki prof. Gromadzkiego przyjmuje Zachodnia 52. Telefon 151-76. 251
AKUSZERKA Wojtasiewicz, abiturientka Warszawskiej Kliniki profesora Gromadzkiego, przyjmuje — Pomorska 43. 102

Kupno — sprzedaż

SPRZEDAM kozuch barani męski tel. 151-70 2605
SPÓŁDZIELNIA Samop Chł. Wielkiej Łodzi Piotrkowska 17 — poleca sanie jedno i parokonne w cenie 800 — 1000 zł. za sztukę. Sanie oglądać można w magazynach naszej Spółdzielni przy Zgierskiej 153. 2709

MEBLE wszelkiego rodzaju kupuje sprzedaje. Stolarska, Krasickiego 3 (przy Rzgowskiej) przystanek Piaseczno 2321
SRFBRO złoto — dom, kamienie szlachetne. Kupuje, płaci najwyższe ceny, zakład Zegarmistrzowski „Omega” Piotrkowska 4. 2006

KUPIMY igły dziewiarskie, kotonowe i szwalnicze różnych asortymentów. Zgłoszenia: Państwowe Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego Nr 3 w Łodzi ul. Sienkiewicza L. 82/84 2493
FORTEPIAN sprzedam okazynie „Seidlera” prostostrunowy, wiadomość tel. 208-82, proszę dzwonić do godz. 4-ej pp. 2660
MASZYNE gabinetową Singera, overlock i rotacyjną stębnówką sprzedam, Piotrkowska 70. Rędzia. 2802

WILLE na Julianowie, plac Julianowie, Bałutach sprzedam. Plac Wolności 6 — 4, godz. 11 — 1, 4 — 6. 2803
MEBLE sypialnie, stołowe, tapczany, sztuki pojedyncze, gotowe i na zamówienie oraz na składzie meble biurowe. Poleca Izdebski Piotrkowska 31 m. 2 front i piętro. 534
WIELKI wybór płyt papierniczych. Zamieniamy, kupujemy sprzęty stare, polamane. Andrzeja 30. 2106

RADIOAPARATY, fotoaparaty, kinoaparaty, telefony, motorki, każda radiowa lampę, różne przyrządy i narzędzia kupuje — sprzedaje — zmieniam, Gdańska 17, Księżniak. 2604
OLEJKI perfumeryjne, mentol, olejek miętowy, gliceryny, surowce kosmetyczne. Zakupi każdą ilość „ENOLA” Łódź, Napiórkowski 24 tel. 177-00. 1106

LABORATORIUM Dentystyczne, Dowborczyków 28. Kupuje wszelkie artykuły wchodzące w zakres techniki dentystycznej, płacąc ceny rzeczywistej wartości. 2809
SPRZEDAM kocioł 300-litrowy nadający się do stołówki, tel. 169-99. 2810
SPZEDAM wagę 1 tonową, Zakład Blacharski, Piotrkowska 189. 2811

PIEC gazowy z piekarnikiem trzyplamienny do sprzedania. Zakład Blacharski, Piotrkowska 189. 2812
MOTOCYKL 100 cm NSU w dobrym stanie do sprzedania Lipowa 34 m 6 od 3 pp. 2813
BIURKO gabinetowe, tapczan lustro, biurko zwykłe, piec szamotowy sprzedam. 6-go Sierpnia 19 — 12, godz. 14 — 18. 2814

RADIO Philipsa z okiem do sprzedania, Sienkiewicza 53 — 12. 2867
ERYLANT złom złoty i srebrny kupuje płacąc najlepiej „Okazja” Kilińskiego 47. 2815
SKRĘCALNIE, awersmaszynę kupię, Andrzeja 25 m 4. 2816
SPRZEDAM maszynę w dobrym stanie „Merkur”. Wiadomość ul. Okopowa 16, dojazd tramwajem 13. 2817

WYTWÓRNIA kapeluszy męskich i czapek „Nowość” Stalina 20 poleca ostatnie modele kapeluszy i czapek. Wielki wybór, niskie ceny. Sprzedaż hurtowa i detaliczna. 2818
SPRZEDAM rower męski, maszynę Singera, futro spód tchórze. Wiadomość w Redakcji. 2819

RADIO 5 — 6 lampowe dobrej marki na metalowych lampach kupię, Daszyńskiego 16 m 23. 2820
PIANINO krzyżowe, czarne sprzedam, Aleja Kościuszki 11 m 15. 2821

ZEGARKI, medaliki, łańcuszki, wszelkie wyroby złote i srebrne najtaniej poleca „OKAZJA”, Kilińskiego 47. 2822
DUŻY wybór willi i placów w Łodzi i okolicy Reklama, Piotrkowska 45 tel. 173-59. 2823

Różne

ZGUBIŁAM srebrny zegarek damski „Omega” 28 stycznia w tramwaju 11 lub na Placu Wolności godz. 17. Znalazcę serdecznie proszę o zwrot drogiej mi pamiątki za nagrodą. Adres: Grańkowska, Żwirki3, m. 4. 2739
UWAGA: Zdjęcia legitymacji najszybsze i najtaniej w Automacie Fotografii na uroczysłość zamówisz tylko Narutowicza 8. 1418
NAPRAWIAM bez śladu wszelkiego rodzaju uszkodzoną garderobę. Łódź, Śródmiejska 23 — 2. 48
ZDJĘCIA DO LEGITYMACJI wykonujemy w tym samym dniu. Zakład fotograficzny, Południowa 3. 2740
CEROWANIE artystyczne wszelkiej garderoby Elektryczne podnoszenie oczek. Szulinowa Piotrkowska 30. 39

BRYCZESY specjalnie wykonuje Piotrkowska 176 m 12. 2538
UWAGA motocykliści! Możecie bezpłatnie sprawdzić swoje akumulatory w firmie „Akumulator”. Łódź, Andrzeja 29. 1790
ZDJĘCIA legitymacyjne, amatorskie wykonujemy w tym samym dniu, Legionów 1. 41
KAPELUSZ męski stary, zniszczony — wstąpię do firmy „Nowość” Stalina 20 a otrzymasz odnowiony według ostatniego modelu. 2863
ZAMIENIONO teczkę z przyborami szkolnymi w tramwaju Nr 1 na teczkę z butami i skórą. Ruda Pab. ul. Styłowa 12. 2864
ZGINAŁ chiński buldożek złoty mały. Odprowadzić za wynagrodzeniem, Wschodnia 18 — 4. 2865
ZGINAŁ pies młody wilk, ciemno szary z białą na grzbiecie, „Rex”, odprowadzić za nagrodą, Łódź, Rzgowska 99, Kamińska. 2866

Zagubione dokumenty

ZAGUBIONO kartę rozpoznawczą, świadectwa lekarskie, leg. rowerową oraz różne zdjęcia na nazw. Łaszczewski Józef, Błańska 31. 2643.
ZAGUBIONO palcówkę na nazw. Wiczorek Cecylia, Łódź, Marysin III, Teczowa 27. 2834
SKRADZIONO palcówkę na nazw. Jankowska Michałina, Felsztyńskiego 17 — 1. 2835
ZAGUBIONO dowód osobisty kartę odzieżową i kartki żywnościowe na nazwisko Kasprowska Stanisława Pomorska 130. 2836
UNIEWAZNIAM zgubioną legitymację szkolną XX Państw. Gimnazjum i Liceum w Łodzi na nazw. Barbara Krzyżowska, Gdańska 143. 2837
ZAGUBIONO 25.1.1947 wieczorem teczkę czarną z różnymi dokumentami (m.in. karty rejestracyjne 1946-7, pokwitowania PPOK i podatek obrotu i doch. 1946) Aniolczyk Teodora, 11 Listopada 80 — sklep. Znalazca proszony o zwrot dokumentów lub teczek z dokumentami za wynagrodzeniem. 2838
ZAGUBIONO dowód osobisty, kartę rejestracyjną RKU i metrykę urodzenia na nazwisko Franciszek Władysław, Legionów 48. 2839
ZAGUBIONO palcówkę, metrykę urodzenia, świadectwa szkolne na nazw. Górka Zofia Stalina 65. 2840
ZAGUBIONO kartę odzieżową, dowód osobisty i metrykę ślubną na nazwisko Rząsowski Stanisław, Kilińskiego 95. 2841
ZAGUBIONO legitymację tramwajową i z Ligi Morskiej na nazwisko Miązek, Podgórska 73. 2842
ZAGUBIONO kartę RKU na nazwisko Grabowski, Przetwórcza 5. 2843
UNIEWAZNIAM zgubione 2 karty odzieżowe, leg. tramwajową, leg. ZZ na nazw. Tomaszewska Stanisława, Łągiewnicka 96a. 2844
UNIEWAZNIAM skradzioną leg. Związku Polskich filmu z 1939 r. i leg. PPR Leon Szydłowski, Magiarska 12. 2845
SKRADZIONO 29.1.br. torebkę z dowodami, kartki żywnościowe i pieniądze, na nazwisko Krawczyńska Wiesława, Ruda Pab. ul. Bierna 12. 2846
ŁASKAWO znaleźcie proszę o zwrot portfela zawierającego legii. Spółdzielni Pracowników Miejskich na nazwisko Gierłowski Adama. Leg. ŁWEKD, konarty i innych zaświadczeń będących własnością Emilii Markowskiej zamieszkałej Łódź — Zdrowie, Mińska 4. 2847

Lokale

POSZUKUJE 2 pokoi z kuchnią, z wygodami. Wszelkie koszty zwrócę. Pośrednicy pożądana. Tel. 125-8C. 2848
LOKAL z mieszkaniem zamienię lub sprzedam przy Bazarach, Wiadomość Okopowa 16. 2849
PRZYJMĘ na mieszkanie niezamożnych lecz solidnych 3 studentów lub 3 studentki. Dogodne warunki. Oferty do Administr. „Expressu” pod „Studenti”. 2850
SKLEP Targowa 41 na zleceniu Wodnego Rynku do odstąpienia za zwrotem kosztów remontu. Wiadomość Lipowa 26 m 8. 2852
POSZUKUJE pokoju z używalnością łazienki, śródmieście, „Expressu” „AP. 3000” 2730
POSZUKUJE sklepu z pokojem w dobrym punkcie tel. 192-18. 2731
POSZUKUJE lokalu handlowego na Piotrkowskiej w odcinku Andrzeja do Pl. Wolności. Dzwonić tel. 192-61. 2735

Poszukiwanie pracy

SZOFRER z 6-cio letnią praktyką poszukuje pracy, oferty pod „szofer”. 2832

REDAKCYJA NACZELNY: K. BOGUSŁAWSKI D-012808

Adres Redakcji i Administracji: Łódź, ul. Piotrkowska 102a. Telefony 129-13, 137-47 Redaktor przyjmuje codziennie od godziny 15-18, telefon 112-60

Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „EXPRES ILLUSTRACYJNY”

DZIAŁ OGŁOSZEŃ, ul. Piotrkowska 102a. — Ceny ogłoszeń: Drobne — za wyraz poltłowy poza tekstem — 5 złotych. Inne ogłoszenia za milimetr-szpalkę poza tekstem złotych 20 W numerach niedzielnych i świątecznych — 50% drożej